

Strasbourg, den 13.12.2016
COM(2016) 815 final

2016/0397 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om ændring af forordning (EF) nr. 883/2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger og af forordning (EF) nr. 987/2009 om de nærmere regler til gennemførelse af forordning (EF) nr. 883/2004

(Tekst af relevans for EØS og for Schweiz)

{SWD(2016) 460 final}

{SWD(2016) 461 final}

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND FOR FORSLAGET

• Forslagets begrundelse og formål

Retten for EU-borgere og deres familiemedlemmer til frit at bevæge og bosætte sig i ethvert EU-land er en af de fire grundlæggende frihedsrettigheder i EU's traktater.

Fri bevægelighed for personer er ikke mulig, medmindre retten til social sikring for mobile borgere og deres familiemedlemmer beskyttes.

Dette initiativ indgår i Europa-Kommissionens pakke for 2016 om *arbejdskraftmobilitet*. Formålet med nærværende initiativ er at fortsætte processen med modernisering af EU-lovgivningen om koordinering af de sociale sikringsordninger, der er fastsat i forordning (EF) nr. 883/2004¹ og (EF) nr. 987/2009² ("forordningerne"), ved yderligere at lette udøvelsen af borgernes rettigheder og samtidig sikre juridisk klarhed, en retfærdig fordeling af den finansielle byrde mellem medlemsstaterne og den administrative forenkling og håndhævelse af reglerne. Opnåelsen af et moderniseret system til koordinering af sociale sikringsordninger, som afspejler den sociale og økonomiske virkelighed i medlemsstaterne, er en af de centrale drivkræfter bag nærværende initiativ.

Forslaget fokuserer på fire områder for koordinering, hvor der er nødvendigt med forbedringer, nemlig ikke-erhvervsaktive borgeres adgang til sociale ydelser, ydelser ved plejebæhov af ubegrænset varighed, ydelser ved arbejdsløshed og familieydelser. Hver medlemsstat kan frit bestemme enkelthederne i sine egne sociale sikringsordninger, herunder hvilke ydelser der tildeles og på hvilke betingelser, hvordan disse ydelser beregnes, og hvilke bidrag der skal indbetales, og for alle sociale sikringsgrene, såsom ydelser i forbindelse med alderdom og arbejdsløshed og familieydelser, forudsat at sådanne nationale bestemmelser overholder principperne i EU-retten, navnlig om ligebehandling og ikke-forskelsbehandling. I denne sammenhæng har medlemsstaterne frihed til at overvåge udviklingen med hensyn til betaling af disse ydelser, herunder til borgere, der er bosiddende i andre medlemsstater. Den Administrative Kommission for Koordinering af Sociale Sikringsordninger spiller en særlig rolle i forbindelse med udvekslingen af sådanne oplysninger.

For det første har revisionen til formål at præcisere de omstændigheder, hvorunder medlemsstaterne kan begrænse de ikke-erhvervsaktive mobile EU-borgeres adgang til sociale ydelser. I henhold til seneste praksis fra Den Europæiske Unions Domstol (herefter "Domstolen") er dette nødvendigt af hensyn til klarhed, gennemsigtighed og retssikkerhed. Andelen af ikke-erhvervsaktive mobile borgere anslås til 3,7 mio.³. Næsten 80 % heraf har afledte rettigheder (opholdsret og/eller rettigheder til ydelser) som følge af økonomisk aktive familiemedlemmer, de bor sammen med, og har fortsat ret til samme behandling som indenlandske arbejdstageres familiemedlemmer. En ikke-erhvervsaktiv mobil EU-borger, som tidligere havde lovligt ophold, men som ikke længere opfylder betingelserne i direktiv 2004/38/EF, bør kunne påberåbe sig princippet om ligebehandling med hensyn til bidragsbetingede socialsikringsydelser, så længe værtsmedlemsstaten ikke formelt har ophævet dennes opholdsret.

1 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger (EUT L 166 af 30. april 2004. Berigtiget i EUT L 200 af 7.6.2004)

2 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 987/2009 af 16. september 2009 om de nærmere regler til gennemførelse af forordning (EF) nr. 883/2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger, EUT L 284 af 30.10.2009.

3 Labour Force Survey (arbejdsstyrkeundersøgelse), 2014.

For det andet har revisionen til formål at fastsætte en sammenhængende ordning til koordinering af ydelse ved plejebæhov af ubegrænset varighed (for øjeblikket behandlet under kapitlet om sygdom) ved at indføre et særskilt kapitel om samordningen heraf i forordning (EF) nr. 883/2004 og ved at indføje en definition og en fortegnelse over disse ydelser. Det skønnes, at der er ca. 80 000 mobile borgere i alt, som er berettiget til ydelser ved plejebæhov af ubegrænset varighed, i alt 793 mio. EUR (0,4 % af EU's samlede udgifter til ydelser ved plejebæhov af ubegrænset varighed).

Dernæst foreslås det med revisionen nye bestemmelser for koordinering af ydelse ved arbejdsløshed i tværnationale sager. Disse vedrører sammenlægningen af forsikringsperioder for at opnå eller bevare en ret til ydelser ved arbejdsløshed, til eksport af ydelser ved arbejdsløshed og til fastlæggelsen af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for udbetaling af ydelser ved arbejdsløshed til grænsearbejdere og andre vandrende arbejdstagere. Der er ca. 25 000 tilfælde af sammenlægning (indberettet fra 23 medlemsstater)⁴, og ca. 27 300 personer i Unionen, der eksporterer deres ydelser ved arbejdsløshed til en anden medlemsstat⁵ og skønsmæssigt ca. 91 700 arbejdsløse vandrende arbejdstagere pr. år, hvoraf 53 500 er grænsearbejdere⁶.

For det fjerde indeholder forslaget nye bestemmelser om koordineringen af familieydelser til erstatning for en indtægt i børnepasningsperioder. 22 medlemsstater har en sådan ydelse⁷.

Forslaget tydeliggør endvidere lovvalgsreglerne med hensyn til gældende lovgivning og forholdet mellem forordningerne og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 96/71/EF af 16. december 1996 om udstationering af arbejdstagere som led i udveksling af tjenesteydelser (i det følgende benævnt "direktiv 96/71/EF")⁸. Det styrker de administrative regler om koordinering af sociale sikringsordninger inden for områderne informationsudveksling og kontrol af socialsikringsstatus for sådanne arbejdstagere for at hindre en potentiel illoyal praksis eller et potentielt misbrug. Forslaget giver også nye gennemførelsesbeføjelser til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 291 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde ("TEUF") med henblik på at fastlægge en ensartet tilgang til udstedelse, kontrol og tilbagetrækning af det personbårne dokument A1 (attest vedrørende den socialsikringslovgivning, som indehaveren er omfattet af).

Forslaget omfatter desuden en række tekniske ændringer. De vedrører prioriteringen af afledte rettigheder til ydelser ved sygdom, refusion af udgifter til lægeundersøgelse, beregningen af de årlige gennemsnitlige udgifter til ydelser ved sygdom og indførelse af foranstaltninger, der skal gøre det lettere at identificere svig eller fejl i forbindelse med forordningernes anvendelse, herunder indførelsen af et retsgrundlag for medlemsstaterne, således at de regelmæssigt kan udveksle personoplysninger. Desuden er procedurerne for inddrivelse af uberettiget udbetalte sociale sikringsydelser blevet ændret for at bringe disse i overensstemmelse med de tilsvarende procedurer i direktiv 2010/24/EU om gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer i forbindelse med skatter, afgifter og andre foranstaltninger, navnlig med henblik på at indføre en ensartet akt i forbindelse med

4 Pacolet J and De Wispelaere F Aggregation of periods or salaries for unemployment benefits: Report on U1 portable documents for migrant workers (Network Statistics FMSSFE: 2015) Tabel 1 (Bilag XII i konsekvensanalysen).

5 Pacolet, J. and De Wispelaere, F., Export of unemployment benefits – PD U2 Questionnaire, Network Statistics FMSSFE, Europa-Kommissionen, juni 2014.

6 Der er tale om et skøn baseret på årsberetningen for 2015 om arbejdskraftmobilitet, Europa-Kommissionen (2015), idet der ikke foreligger tal for antallet af grænsearbejdere i henhold til den lovbestemte definition i forordning (EF) nr. 883/2004.

7 De Coninck J: Reply to an ad hoc request for comparative analysis: salary-related child raising benefits, FreSso - Free. movement of workers and Social security coordination, Europa-Kommissionen 2015, s. 9 (Bilag XXV i konsekvensanalysen).

8 EFT L 18 af 21.1.1997, s. 1.

eksekutionsforanstaltninger, samt standardiserede procedurer for anmodning om gensidig bistand og meddelelse af akter og afgørelser vedrørende en fordring.⁹

Forslaget indeholder også en række periodiske tekniske ajourføringer, der skal afspejle de udviklinger i national lovgivning, der berører anvendelsen af EU's regler.

Endelig vil forslaget give Kommissionen nye beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF for at lette og fremskynde lovgivningsproceduren for ændring af de landespecifikke bilag til forordning (EF) nr. 883/2004.

- **Sammenhæng med de gældende regler på samme område**

Nærværende initiativ supplerer andre initiativer, som er omhandlet i de politiske retningslinjer: En ny start for Europa¹⁰ i forbindelse med prioritet 4: Et dybere og mere retfærdigt indre marked med et styrket industrigrundlag og særlig den planlagte strategi for det indre marked¹¹. Arbejdskraftens mobilitet er et middel til mere effektivt at fordele ressourcerne mellem og inden for de forskellige sektorer og til at reducere arbejdsløsheden og den manglende overensstemmelse mellem udbudte og efterspurgte færdigheder.

Det supplerer også prioritet 1 i de politiske retningslinjer ved at skabe mere befordrende lovgivningsmæssige rammer, der skal støtte et iværksætterklima og jobskabelse, og sikrer, at forordningerne er i overensstemmelse med Kommissionens tilsagn om at sikre bedre regulering¹².

2. **RETSGRUNDLAG, NÆRHEDSPRINCIPPET OG PROPORCIONALITETSPRINCIPPET**

- **Retsgrundlag**

Dette forslag er baseret på artikel 48 i TEUF.

- **Nærhedsprincippet**

Nærhedsprincippet finder anvendelse, idet forslaget ikke hører under Unionens enekompetence.

Målene med forslaget kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne på nationalt, regionalt eller lokalt plan og kan derfor bedre gennemføres på EU-plan af følgende årsager:

Koordineringen af de sociale sikringsordninger omfatter tværnationale situationer, hvor den enkelte medlemsstat ikke kan handle på egen hånd. I henhold til artikel 48 i TEUF kræves der koordinerende foranstaltninger på EU-plan, som er nødvendige for at kunne udøve retten til fri bevægelighed. Uden en sådan koordinering kan der lægges hindringer for den frie bevægelighed: Borgerne ville være mindre tilbøjelige til at flytte, hvis det medførte, at de mistede de rettigheder til social sikring, som de har erhvervet i en anden medlemsstat.

EU-lovgivningen om koordinering erstatter de mange allerede eksisterende bilaterale aftaler. Etableringen af en EU-ramme på dette område sikrer en ensartet fortolkning og beskyttelse af

9 EUT L 84 af 31.3.2010, s. 1.

10 http://ec.europa.eu/priorities/publications/president-junckers-political-guidelines_en.

11 http://ec.europa.eu/priorities/internal-market_en.

12 http://ec.europa.eu/info/law/law-making-process/better-regulation-why-and-how_da.

de rettigheder, som mobile EU-borgere og deres familiemedlemmer har, hvilket ikke ville kunne opnås af medlemsstaterne alene på nationalt plan.

Det forenkler ikke blot koordineringen af de sociale sikringsordninger for medlemsstaterne, men sikrer ligeledes ligebehandling af de EU-borgere, som er forsikret i henhold til de nationale lovgivninger om social sikring.

Med forslaget opdateres de gældende koordineringsregler med henblik på at gennemføre de ændringer, der er blevet nødvendige som følge af ændringer i den sociale virkelighed, og for at afspejle de retlige ændringer, der er blevet gennemført på nationalt plan.

Forslaget er derfor i overensstemmelse med nærhedsprincippet.

- **Proportionalitetsprincippet**

Forslaget til ændringsforordning går ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at opnå en effektiv koordinering af den sociale sikring: Forslaget udvider ikke det materielle og personelle anvendelsesområde for de eksisterende forordninger, og virkningen heraf er koncentreret på de fire områder, der er nævnt ovenfor. Medlemsstaterne har stadig ansvaret for at tilrettelægge og finansiere deres egne nationale sociale sikringsordninger.

Forslaget gør det lettere for medlemsstaterne at koordinere de sociale sikringsordninger og sigter mod at beskytte de enkeltpersoner, som flytter inden for EU, samtidig med at bestemmelserne opfylder medlemsstaternes ændrede behov.

Forslaget er derfor i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet.

- **Valg af retsakt**

Den foreslåede retsakt er en forordning. Andre former ville ikke føre til den nødvendige retssikkerhed og klarhed, dvs. en meddelelse eller en anden ikke retlig bindende retsakt.

3. RESULTATER AF EFTERFØLGENDE EVALUERINGER, HØRINGER AF INTERESSEREDE PARTER OG KONSEKVENSANALYSER

- **Efterfølgende evalueringer/kvalitetskontrol af gældende lovgivning**

Kommissionen har analyseret, i hvilket omfang de nuværende retlige rammer stadig sikrer effektiv koordinering. Analysen fungerer som et supplement til de formelle forpligtelser vedrørende revision af forordningerne, i henhold til hvilke Den Administrative Kommission for Koordinering af Sociale Sikringsordninger (i det følgende benævnt "den administrative kommission")¹³ og Europa-Kommissionen skal gennemgå og vurdere, om de særlige bestemmelser i forordningerne er blevet gennemført og er effektive¹⁴. Den supplerer også Kommissionens tilsagn om at vurdere behovet for en revision af principperne for koordinering af ydelser ved arbejdsløshed¹⁵.

- **Høringer af interesserede parter**

De interesserede parter er blevet hørt ved flere lejligheder:

13 Den administrative kommission består af repræsentanter for medlemsstaterne. Norge, Island, Liechtenstein og Schweiz deltager som observatører. Den administrative kommission har ansvaret for at behandle administrative anliggender og spørgsmål om fortolkninger, der opstår i forbindelse med bestemmelserne i forordningerne om koordinering af de sociale sikringsordninger og for at fremme og udvikle samarbejdet mellem EU-medlemsstaterne. Europa-Kommissionen deltager også i møderne og varetager sekretariatsfunktionen.

14 Jf. forordning (EF) nr. 883/2004, artikel 87, stk. 10b) og artikel 87a, stk. 2, og forordning (EF) nr. 987/2009 artikel 86, stk. 1, 2 og 3.

15 Rådet traf i december 2011 afgørelse om en revision af virkningen af tilføjjelsen af en ny bestemmelse om ydelser ved arbejdsløshed for selvstændige grænsearbejdere inden for en periode på to år efter dens anvendelse. På dette møde og på foranledning af et flertal af medlemsstaterne udstedte Kommissionen en erklæring om, at denne revision ville være en anledning til at indlede en bredere drøftelse af de gældende koordineringsregler vedrørende ydelser ved arbejdsløshed og evaluere behovet for en revision af principperne i den forbindelse.

1. Medlemsstaterne blev hørt i den administrative kommission.
2. De nationale myndigheder blev hørt via en specialiseret onlineundersøgelse om koordineringen af ydelser ved plejebehov af ubegrænset varighed, om eksporten af ydelser ved arbejdsløshed og om koordineringen af ydelser ved arbejdsløshed til grænsearbejdere.
3. Arbejdsmarkedets parter blev hørt i Det Rådgivende Udvalg for Koordinering af Sociale Sikringsordninger om koordineringen af ydelser ved plejebehov af ubegrænset varighed, om ydelser ved arbejdsløshed til grænsearbejdere og om eksport af ydelser ved arbejdsløshed samt gennem en dertil indrettet høring om koordineringen af familieydelser, ydelser ved plejebehov af ubegrænset varighed og ydelser ved arbejdsløshed.
4. NGO'erne blev hørt om koordineringen af familieydelser, ydelser ved plejebehov af ubegrænset varighed og ydelser ved arbejdsløshed gennem en dertil indrettet workshop.
5. Der blev iværksat to onlinehøringer i december 2012 om koordinering af ydelser ved plejebehov af ubegrænset varighed, om eksport af ydelser ved arbejdsløshed og om koordinering af ydelser ved arbejdsløshed til grænsearbejdere, og i juli 2015 om koordinering af ydelser ved arbejdsløshed og familieydelser.

Med hensyn til adgang for ikke-erhvervsaktive mobile EU-borgere til sociale ydelser, var medlemsstaterne uenige. En række delegationer støttede status quo som første eller andet valg, andre gik ind for at ændre bestemmelserne om ligebehandling i forordningen som første eller andet valg, selv om der ikke var generel enighed om, hvilke ændringer der var nødvendige. Et mindretal af medlemsstaterne anførte, at der var interesse for administrativ vejledning.

Med hensyn til koordineringen af ydelser ved plejebehov af ubegrænset varighed støttede et flertal af medlemsstaterne oprettelsen af en særlig definition og/eller et særligt kapitel og/eller en særlig fortegnelse over ydelser, mens andre gik ind for at bevare status quo. Resultaterne af den offentlige høring i 2012 afslørede mange forskellige meninger om, hvilken medlemsstat der er kompetent til at udbetale ydelser ved plejebehov af ubegrænset varighed.

Med hensyn til ydelser ved arbejdsløshed:

Vedrørende sammenlægningen af ydelser ved arbejdsløshed havde medlemsstaterne divergerende synspunkter med et lille flertal for opretholdelsen af status quo, og de øvrige gik ind for sammenlægning, men først efter en måneds eller tre måneders arbejde. Arbejdsmarkedets parter støttede tilsyneladende status quo. I den offentlige høring i 2015 var en tredjedel af respondenterne af den opfattelse, at de nuværende regler bør ændres.

Med hensyn til eksporten af ydelser ved arbejdsløshed havde medlemsstaterne divergerende synspunkter: Nogle gik ind for de nuværende bestemmelser, mens andre støttede en ret til eksport i mindst 6 måneder. Arbejdsgiverorganisationerne støttede de nuværende bestemmelser, mens fagforeninger og NGO'er støttede muligheden for en ret til eksport i mindst 6 måneder. I den offentlige høring i 2012 gik de fleste respondenter ind for at forlænge perioden for eksport af ydelser ved arbejdsløshed.

Endelig syntes medlemsstaterne med hensyn til koordineringen af ydelser ved arbejdsløshed til grænsearbejdere og andre vandrede arbejdstagere at være delt mellem dem, der går ind for status quo, og dem, som ønsker at udbetale ydelser ved arbejdsløshed til alle arbejdstagere fra den medlemsstat, hvor den seneste beskæftigelse fandt sted. Den offentlige høring i 2012

afslørede også en række forskellige holdninger blandt enkeltpersoner og forskellige interesserede parter til dette emne.

Med hensyn til eksporten af familieydelser gik et stort mindretal af medlemsstaternes delegationer ind for en anden koordinering af ydelser til erstatning for indtægt i børnepasningsperioder. Størstedelen af NGO'erne gik ind for status quo. I den offentlige høring i 2015 var en fjerdedel af respondenterne af den opfattelse, at de nuværende regler bør ændres.

De mange forskellige synspunkter, der gjorde sig gældende i de modtagne svar, gav Kommissionen et samlet overblik over opgaven med den nuværende koordinering af social sikring, herunder forhold, der opfattedes som et problem, mulige løsninger og omfanget af støtten til disse løsninger. Resultaterne af de offentlige høringer findes på portalen "Kom til orde i Europa"¹⁶. En fuldstændig redegørelse for de interesserede parters synspunkter findes i konsekvensanalysen.

- **Indhentning og brug af ekspertbistand**

Ved udarbejdelsen af dette forslag er der gennemført en omfattende høring af eksperter i Kommissionen og af eksterne eksperter. Undersøgelser og rapporter fra trESS-netværket af juridiske eksperter¹⁷, netværket af juridiske eksperter vedrørende mobilitet inden for EU (FreSsco), netværket af statistiske eksperter vedrørende mobilitet inden for EU, en ledsagende konsekvensanalyse udarbejdet af Deloitte Consulting, en yderligere analyse udarbejdet af KU Leuven Research Institute for Work and Society (HIVA) og af et konsortium bestående af Fondazione Giacomo Brodolini, COWI og Warwick Institute for Employment Research blev taget i betragtning. Et detaljeret overblik over høringerne af eksperterne findes i konsekvensanalysen. Forslaget er blevet påvirket af det arbejde, der er udført af en ad hoc-gruppe bestående af nationale eksperter fra medlemsstaternes nationale myndigheder, og som var etableret inden for rammerne af den administrative kommission, der udarbejdede en række henstillinger om reglerne for fastsættelse af den gældende lovgivning, navnlig med hensyn til udstationerede arbejdstagere og personer, der arbejder i to eller flere medlemsstater.

- **Konsekvensanalyse**

I overensstemmelse med Kommissionens politik om bedre lovgivning udførte den en konsekvensanalyse af mulige løsningsmodeller, som evaluerede de økonomiske, sociale, og lovgivningsmæssige indvirkninger såvel som den overordnede effektivitet og sammenhæng i forhold til EU's bredere mål¹⁸. Dette arbejde blev underbygget af strukturerede høringer af Kommissionens tjenestegrene gennem en tværtjenstlig styringsgruppe¹⁹.

Koordinationsreglerne er direkte rettet til medlemsstaterne og deres sociale sikringsinstitutioner. De små og mellemstore virksomheder (SMV'er) er ikke direkte berørt af dette forslag. Der forventes ingen positive eller negative miljøvirkninger.

Med hensyn til digitale virkninger er forslaget fuldt internetparat. Elektronisk dataudveksling mellem nationale myndigheder inden for koordinering af social sikring vil blive gennemført

16 http://ec.europa.eu/yourvoice/consultations/index_da.htm.

17 trESS Think Tank Report 2010, Analysis of selected concepts of the regulatory framework and practical consequences on the social security coordination; trESS Think Tank Report 2011, Coordination of long-term care benefits-current situation and future prospects; 2012 Analytical Study on the Legal impact assessment for the revision of Regulation 883/2004 with regard to the coordination of long-term care benefits og trESS Think Tank Report 2012 on Coordination of unemployment benefits. (Alle rapporter findes på www.tress-network.org).

18 SWD (2016) 460.

19 Følgende tjenestegrene deltog: GD CNECT; GD ECFIN; GD ENER; GD ESTAT; GD FISMA; GD GROW; GD HOME; GD JUST; Juridisk Tjeneste; GD MOVE; GD NEAR; GD REGIO, GD RTD; GD SANTE, Generalsekretariatet; GD TAXUD og GD TRADE.

via projektet vedrørende elektronisk udveksling af information om social sikring (EESSI) (fuld gennemførelse forventes senest medio 2019).

Med hensyn til adgang for ikke-erhvervsaktive mobile EU-borgere til sociale ydelser er den foretrukne løsningsmodel at ændre de gældende bestemmelser om ligebehandling i forordning (EF) nr. 883/2004 for at henvise til de begrænsninger, der er fastsat i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område, om ændring af forordning (EØF) nr. 1612/68 og om ophævelse af direktiverne 64/221/EØF, 68/360/EØF, 72/194/EØF, 73/148/EØF, 75/34/EØF, 75/35/EØF, 90/364/EØF, 90/365/EØF og 93/96/EØF (i det følgende benævnt direktiv 2004/38/EF)²⁰ og for at afspejle Domstolens praksis. Den model foretrækkes frem for alternative lovgivningsmæssige løsningsmodeller (tillade en sådan undtagelse vedrørende særlige ikke-bidragspligtige kontantydelse i artikel 70 i forordning (EF) nr. 883/2004 eller fjerne særlige ikke-bidragspligtige kontantydelse som eksistensminimum fra nærværende forordning) og ikke-lovgivningsmæssige løsningsmodeller (præcisering af reglerne gennem en meddelelse). Forslaget er en kodificering af EU-retten som fortolket af Domstolen og vil derfor have minimal økonomisk indvirkning eller indvirkning på de sociale rettigheder i forhold til referencescenariet, men det kan dog mindske de lovgivningsrelaterede omkostninger ved at skabe større klarhed i forbindelse med den nuværende EU-ret.

I forslaget etableres der en sammenhængende ordning for ydelser ved plejebenhov af ubegrænset varighed, ved at der indføres et særskilt kapitel om koordineringen af disse ydelser i tråd med de gældende bestemmelser om ydelser ved sygdom, herunder også en definition af ydelser ved plejebenhov af ubegrænset varighed, og det indeholder en fortegnelse over nationale ydelser. Forslaget blev foretrukket frem for de alternative løsningsmodeller, hvor bopælsmedlemsstaten skulle udbetale alle ydelser ved plejebenhov af ubegrænset varighed med refusion fra den kompetente medlemsstat (med eller uden yderligere supplement fra den kompetente stat). Den foretrukne løsningsmodel danner et klart retsgrundlag for de gældende regler og medfører større gennemsigtighed og stabilitet for ordningen. Borgere og institutioner vil drage fordel af præciseringen, og den sociale beskyttelse vil blive øget. Den foretrukne løsningsmodel vil ikke medføre betydelig økonomisk indvirkning eller høje omkostninger sammenlignet med referencescenariet.

Med hensyn til koordineringen af ydelser ved arbejdsløshed:

Den foretrukne løsningsmodel for sammenlægningen af ydelser ved arbejdsløshed er at stille krav om en minimumsforsikringsperiode på tre måneder i den medlemsstat, hvor den seneste beskæftigelse fandt sted, før der opstår en rettighed til sammenlægning af tidligere forsikringsperioder (samtidig med at det kræves, at den medlemsstat, hvor den tidligere beskæftigelse fandt sted, skal udrede ydelser, såfremt denne betingelse ikke er opfyldt). Den foretrækkes frem for andre løsningsmodeller og tillader sammenlægning efter en forsikringsperiode på bare en dag eller en måned, eller tillader, at en referenceindtjening i den medlemsstat, hvor den tidligere beskæftigelse fandt sted, tages i betragtning ved beregningen af ydelser ved arbejdsløshed efter enten en eller tre måneders beskæftigelse i den kompetente medlemsstat. Den foretrukne løsningsmodel forventes at sikre en stærkere forbindelse mellem de institutioner, som er kompetente til udbetaling af ydelser ved arbejdsløshed, og føre til besparelser på 41 mio. EUR, om end med en anden fordeling af omkostningerne mellem medlemsstaterne. Forslaget får ingen væsentlig indvirkning på reguleringsrelaterede omkostninger.

20

EUT L 158 af 30.4.2004, s. 77.

Med hensyn til eksporten af ydelser ved arbejdsløshed er den foretrukne løsningsmodel at forlænge minimumsperioden for en eksport af ydelser ved arbejdsløshed fra tre til seks måneder, samtidig med at der er mulighed for at eksportere ydelsen for hele det tidsrum, hvor den arbejdsløse har ret til ydelsen. Denne løsningsmodel vil blive kombineret med en forstærket samarbejds mekanisme, der skal støtte jobsøgende i deres bestræbelser på at finde arbejde, hvilket øger sandsynligheden for at kunne vende tilbage til arbejdsmarkedet. Den foretrakkes frem for den alternative løsningsmodel, der går ud på at indrømme en ret til eksport af ydelser ved arbejdsløshed for hele det tidsrum, hvor den arbejdsløse har ret til ydelsen. Den foretrukne løsningsmodel vil ikke medføre betydelig økonomisk indvirkning eller høje omkostninger ved gennemførelse sammenlignet med referencescenariet, da den kompetente medlemsstat kun er forpligtet til at eksportere ydelser, hvortil der allerede foreligger en bestående rettighed.

I forbindelse med koordineringen af ydelser ved arbejdsløshed til grænsearbejdere og andre vandrende arbejdstagere er den foretrukne løsningsmodel at gøre den medlemsstat, hvor den seneste beskæftigelse fandt sted, ansvarlig for udbetalingen af ydelser ved arbejdsløshed, når grænsearbejderen har arbejdet dér i mindst 12 måneder, og i andre tilfælde tillægge bopælsmedlemsstaten ansvaret. Som følge heraf afskaffes den nuværende refusionsprocedure. Denne løsningsmodel foretrakkes frem for de alternativer, der var til overvejelse, enten med hensyn til at give grænsearbejdere en valgmulighed for, hvor de kan kræve ydelser ved arbejdsløshed, eller gøre den medlemsstat, hvor den seneste beskæftigelse fandt sted, ansvarlig for udbetalingen af ydelser ved arbejdsløshed i alle tilfælde. Det anslås, at denne løsningsmodel vil øge de økonomiske omkostninger fra 416 mio. EUR til 442 mio. EUR, men den vil også reducere de reguleringsrelaterede omkostninger fra 9,9 mio. EUR til 3,7 mio. EUR.

Med hensyn til koordineringen af forældreydelser, der skal kompensere forældre for tab af indtægt i børnepasningsperioder, er den foretrukne løsningsmodel at ændre de nuværende koordineringsbestemmelser således, at forældreydelser betragtes som individuelle og personlige rettigheder og tillade den sekundære kompetente medlemsstat en fakultativ ret til at udbetale ydelsen fuldt ud. Dette vil gøre det muligt for de medlemsstater, der aktivt tilskynder til at være fælles om forældreansvaret, at fjerne potentielle økonomiske ulemper for forældre, der begge tager forældreorlov i samme periode. Denne løsningsmodel blev foretrukket frem for de alternativer, der var til overvejelse, og som gik ud på at kræve en bindende forpligtelse fra den sekundære kompetente medlemsstat, med hensyn til at de sammenfaldende regler kan fraviges enten i forhold til alle forældreydelser eller bare de lønrelaterede forældreydelser. Den største økonomiske indvirkning af den foretrukne løsningsmodel vil være en stigning i de økonomiske omkostninger for den sekundære kompetente medlemsstat i et interval fra 58 til 84 %, selv om den i praksis ofte er lavere, da ikke alle medlemsstater vil vælge at anvende fravigelsen. Virkningerne på de sociale rettigheder af ændringen af individuelle og personlige rettigheder forventes at være minimal som følge af en lav grad af overholdelse for så vidt angår kravet om at anerkende afledede rettigheder til forældreydelser.

Forslaget ledsages af en konsekvensanalyse (SWD (2016) 460), som er blevet vurderet af Udvalget for Forskriftskontrol, der afgav en positiv udtalelse den 21. januar 2016. Der er taget højde for alle henstillinger fra Udvalget for Forskriftskontrol i den endelige konsekvensanalyse.

4. VIRKNINGER FOR BUDGETTET

Forslaget har ingen virkninger for Unionens budget. Potentielle indvirkninger for nationale budgetter er beskrevet ovenfor.

5. ANDRE FORHOLD

- **Planer for gennemførelsen og foranstaltninger til overvågning, evaluering og rapportering**

Kommissionen forelægger en evalueringsrapport for Europa-Parlamentet, Rådet og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg fem år efter datoen for anvendelsen af de ændrede forordninger, og derefter senest hvert femte år, om anvendelsen af det nye instrument i overensstemmelse med retningslinjerne for bedre regulering.

- **Nærmere redegørelse for de enkelte bestemmelser i forslaget**

Dette afsnit indeholder en mere detaljeret redegørelse for de enkelte bestemmelser i forslaget til forordning (EF) nr. 883/2004 (herefter "grundforordningen") og forordning (EF) nr. 987/2009 (herefter "gennemførelsesforordningen").

Artikel 1

Artikel 1 vedrører ændringerne af grundforordningen.

1. Betragtning 2 ændres for at henvise til retten til fri bevægelighed for alle EU-borgere i henhold til EU-retten.
2. Betragtning 5 ændres for at henvise til de begrænsninger for adgang til sociale ydelser til ikke-erhvervsaktive mobile EU-borgere, der findes i direktiv 2004/38/EF.
3. Betragtning 5a indsættes for at præcisere, at anvendelsen af direktiv 2004/38/EF på forordningerne er blevet belyst i Domstolens praksis i sag C-140/12, Brey, EU:C:2013:565, sag C-333/13, Dano, EU:C:2014:2358 og sag C-308/14, Kommissionen mod Det Forenede Kongerige, EU:C:2016:436.
4. Betragtning 5b indsættes for at præcisere, at ved vurderingen af opfyldelsen af kravet om at have en sygeforsikring, der dækker samtlige risici, som omhandlet i direktiv 2004/38/EF, bør medlemsstaterne sikre, at det er muligt for ikke-erhvervsaktive mobile EU-borgere at opfylde dette krav.
5. Betragtning 5c indsættes for at gøre det klart, at de begrænsninger af retten til ligebehandling for ikke-erhvervsaktive mobile EU-borgere, der er omfattet af direktiv 2004/38/EF, ikke går forud for disse personers grundlæggende rettigheder, som er anerkendt i chartret om Den Europæiske Unions grundlæggende rettigheder.
6. Betragtning 24 ændres for at tage hensyn til en henvisning til det nye kapitel om ydelser ved plejebenhov af ubegrænset varighed.
7. Betragtning 35a indsættes for at forklare, at familieydelser til erstatning for en indtægt i børnepasningsperioder er en særlig kategori af familieydelse og skal behandles som en individuel og personlig ret, forudsat at den pågældende ydelse er opført i del 1 i bilag XIII til grundforordningen. Det betyder, at en kompetent medlemsstat ikke er forpligtet til at indrømme afledte rettigheder med hensyn til en sådan ydelse til forsikringstagerens familiemedlemmer. Medlemsstater med sekundær kompetence kan vælge ikke at anvende reglerne om forbud mod dobbelt ydelser i grundforordningens artikel 68, stk. 2, og tilkende den berettigede person disse ydelser med det fulde beløb. Vælger en medlemsstat at anvende fravigelsen, bør det være anført i del 2 i bilag XIII, og fravigelsen skal anvendes konsekvent for alle berettigede personer, der er berørt.
8. I betragtning 39a henvises der til de relevante EU-databeskyttelsesinstrumenter.

9. Betragtning 46 indsættes for at henvise til den beføjelse, der tillægges Kommissionen, til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF om ændring af alle bilagene til grundforordningen og gennemførelsesforordningen. Disse bilag indeholder landespecifikke oplysninger, som afspejler forskellene i medlemsstaternes nationale systemer.
10. Betragtning 47 indsættes for at understrege, at grundforordningen respekterer de grundlæggende rettigheder og overholder de principper, der er anerkendt i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, og den skal gennemføres i overensstemmelse med disse rettigheder og principper.
11. Betragtning 48 indsættes for at præcisere, at intet i grundforordningen skal begrænse de selvstændige rettigheder og forpligtelser, der er anerkendt i den europæiske menneskerettighedskonvention.
12. Artikel 1 ændres for at tage hensyn til det foreslåede nye kapitel 1a om ydelser ved plejebehov af ubegrænset varighed. Det omfatter en definition af ydelser ved plejebehov af ubegrænset varighed under litra d), som fastlægger de enkelte elementer af sådanne ydelser. Denne definition tager hensyn til analysen fra trESS-netværket²¹ og afspejler Domstolens praksis²², og den er i overensstemmelse med FN's konvention om rettigheder for personer med handicap.
13. Artikel 3, stk. 1, ændres for at medtage ydelser ved plejebehov af ubegrænset varighed som en særskilt gren af den sociale sikring.
14. Artikel 4 fastsætter, at i forbindelse med adgang til sociale sikringsydelser for ikke-erhvervsaktive mobile EU-borgere i værtslandet kan ligebehandlingsprincippet være underlagt kravet om at have lovligt ophold som fastsat i direktiv 2004/38/EF. Bortset fra adgangen til sociale ydelser som omhandlet i direktiv 2004/38/EF omfatter ikke-erhvervsaktive mobile EU-borgere ved anvendelsen af denne bestemmelse ikke mobile jobsøgende, som i henhold til artikel 45 i TEUF²³ har en opholdsret i værtsmedlemsstaten, mens de søger efter arbejde dér.
15. Artikel 11 ændres, for at stk. 2 kan afspejle den nye definition på ydelser ved plejebehov af ubegrænset varighed. Stk. 5 ajourføres desuden for at tilpasse definitionen af "hjemmebase" til den nye definition i bilag III, subpart FTL, nr. 14, i Kommissionens forordning (EU) nr. 965/2012 af 5. oktober 2012 om fastsættelse af tekniske krav og administrative procedurer for flyveoperationer i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 216/2008, som ændret ved Kommissionens forordning (EU) nr. 83/2014 af 29. januar 2014²⁴.
16. Artikel 12 ændres for at præcisere, at udtrykket "udstationeret arbejdstager" anvendes i betydningen som defineret i direktiv 96/71/EF. Denne præcisering indebærer dog ikke, at det personlige anvendelsesområde for denne artikel ændres, men den harmoniserer bare de begreber, der anvendes i de pågældende juridiske tekster. Ændringerne medfører også, at det eksisterende forbud mod afløsning i artikel 12, stk. 1, bør udvides til også at omfatte selvstændige.

21 trESS Think Tank Report 2011, Coordination of long-term care benefits-current situation and future prospects (http://www.tress-network.org/tress2012/EUROPEAN%20RESOURCES/EUROPEANREPORT/trESSIII_ThinkTankReport-LTC_20111026FINAL_amendmentsEC-FINAL.pdf).

22 Sag C-160/96 Molenaar EU:C:1998:84, sag C-215/99, Jauch EU:C:2001:139; sag C-502/01 og sag C-31/02, Gaumain-Cerri og Barth, EU:C:2004:413.

23 Sag C-282/89, Antonissen, EU:C:1991:80. Jf. også sag C-67/14, Alimanovic, EU:C:2015:597, præmis 57.

24 EUT L 28 af 31.1.2014, s. 17.

17. Artikel 13, stk. 4a, indsættes for at give en klar lovvalgsregel i et tilfælde, hvor en person modtager ydelser ved arbejdsløshed fra én medlemsstat og samtidig udøver lønnet beskæftigelse i en anden medlemsstat. Artiklen skaffer et retsgrundlag for principperne i den administrative kommissions henstilling nr. U1²⁵.
18. Artikel 32 ændres for at skabe klare prioriteringsregler for et familiemedlems afledte rettigheder i tilfælde af samtidig ret til naturalydelser ved sygdom i henhold til lovgivningen i mere end én medlemsstat.
19. Artikel 34 udgår for at tage hensyn til det foreslåede nye kapitel 1a om ydelser ved plejebenhov af ubegrænset varighed.
20. Kapitel 1a indsættes for at indføre et særskilt kapitel om koordineringen af ydelser ved plejebenhov af ubegrænset varighed.

Artikel 35a fastlægger de generelle bestemmelser vedrørende koordineringen af ydelser ved plejebenhov af ubegrænset varighed i overensstemmelse med reglerne for ydelser ved sygdom.

Stk. 1 henviser til de gældende bestemmelser i afsnit III, kapitel 1, i grundforordningen.

I stk. 2 indføres der en forpligtelse for den administrative kommission til at udarbejde en fortegnelse over alle de ydelser ved plejebenhov af ubegrænset varighed, der findes i henhold til national lovgivning.

I stk. 3 indføres der en fravigelse fra princippet om koordinering af kontantydelse ved plejebenhov af ubegrænset varighed i henhold til det nye kapitel ved at tillade medlemsstaterne at koordinere ydelserne i henhold til andre kapitler i afsnit III i grundforordningen. Bilag XII indeholder en fortegnelse over sådanne ydelser.

De eksisterende bestemmelser om forbud mod dobbeltydelse for ydelser ved plejebenhov af ubegrænset varighed i den nuværende artikel 34 er indarbejdet i den nye artikel 35b, med undtagelse af stk. 2, der er medtaget i den nye artikel 35a, stk. 2.

I artikel 35c fastsættes reglerne om refusion for ydelser ved plejebenhov af ubegrænset varighed mellem institutionerne. Stk. 1 fastsætter, at artikel 35 finder anvendelse på ydelser ved plejebenhov af ubegrænset varighed. Stk. 2 foreskriver subsidiær kompetence med hensyn til sygesikringsinstitutionernes refusion i tilfælde, hvor der ikke findes nogen specifik lovgivning om naturalydelser ved plejebenhov af ubegrænset varighed. Det afspejler logikken bag artikel 40, stk. 2, om ydelser ved arbejdsulykker og erhvervs sygdomme.

21. Artikel 50, stk. 2, ændres for at fjerne den overflødige henvisning til artikel 52, stk. 1, litra a), da forsikringsperioder, der er tilbagelagt i andre medlemsstater, ikke tages i betragtning ved beregning af nationale ydelser i henhold til artikel 52, stk. 1, litra a).
22. Artikel 61 ændres for at fjerne de særlige bestemmelser om sammenlægning af forsikringsperioder, der findes i stk. 1. I stedet finder de almindelige bestemmelser om sammenlægning i artikel 6 anvendelse, således at forsikrings- eller beskæftigelsesperioder eller perioder med selvstændig erhvervs virksomhed, der er tilbagelagt i en medlemsstat, tages i betragtning, når det er nødvendigt, af den medlemsstat, hvor den seneste beskæftigelse fandt sted, forudsat at de seneste

²⁵ Henstilling nr. U1 af 12. juni 2009 om den lovgivning, der skal finde anvendelse på arbejdsløse, der udøver lønnet beskæftigelse eller selvstændig virksomhed på deltidsbasis i en anden medlemsstat end bopælslandet (EUT C 106 af 24.4.2010, s. 49).

forsikringsperioder, beskæftigelsesperioder eller perioder med selvstændig virksomhed blev tilbagelagt i denne medlemsstat og varede i mindst tre måneder.

23. Artikel 64 ændres for at forlænge den minimumsperiode, som arbejdsløse jobsøgende, der søger beskæftigelse i en anden medlemsstat, kan anmode om til eksporten af ydelser ved arbejdsløshed, fra tre til seks måneder (eller til den resterende del af rettighedsperioden, hvis denne er kortere end seks måneder). Medlemsstaterne kan forlænge denne periode på seks måneder til den fulde varighed af retten til ydelser ved arbejdsløshed i den kompetente medlemsstat.
24. Den nye artikel 64a supplerer artikel 61. Den fastlægger, at arbejdsløse, der flytter deres bopæl til en anden medlemsstat, og som bliver arbejdsløse i denne medlemsstat efter en beskæftigelsesrelateret forsikringsperiode på under tre måneder, kan anmode om eksport af deres kontantydelse ved arbejdsløshed fra den medlemsstat, hvor de tidligere var forsikret. I så fald skal de tilmelde sig arbejdsformidlingen i den medlemsstat, hvor den seneste beskæftigelse fandt sted, og opfylde de forpligtelser, der kræves af arbejdsløse støttemodtagere i henhold til den pågældende medlemsstats lovgivning.
25. Artikel 65 ændres med henblik på indførelse af nye bestemmelser om udbetaling af ydelser ved arbejdsløshed til grænsearbejdere og andre vandrende arbejdstagere, som under deres seneste beskæftigelsesperiode var bosat uden for den kompetente medlemsstat.

I stk. 1 fastsættes det, at sådanne personer behandles, som om de var bosat i den kompetente medlemsstat.

I stk. 2 fastsættes det, at personer, som arbejdede i mindre end 12 måneder i den kompetente medlemsstat, kan modtage ydelser fra bopælsstaten. En arbejdstager, der har ret til ydelser ved arbejdsløshed i henhold til den nationale lovgivning i den kompetente medlemsstat uden at påberåbe sig princippet om sammenlægning i artikel 6, kan vælge at modtage ydelser ved arbejdsløshed fra den pågældende medlemsstat.

I stk. 3 indføres der en undtagelse til den almindelige forpligtelse i artikel 64, stk. 1, litra a), om at en arbejdsløs person, der ønsker at eksportere sine ydelser ved arbejdsløshed, skal være tilmeldt arbejdsformidlingen i den kompetente medlemsstat i mindst fire uger. Denne undtagelse finder anvendelse på fuldtidsarbejdsløse, som vælger at søge arbejde i deres bopælsmedlemsstat, og den finder anvendelse på hele den periode, hvor retten til ydelser ved arbejdsløshed er optjent. Stk. 4 giver sådanne personer en valgmulighed med hensyn til at tilmelde sig arbejdsformidlingen enten i bopælsmedlemsstaten eller i den medlemsstat, hvor den tidligere beskæftigelse fandt sted.

I stk. 5 præciseres det, at stk. 2-4 ikke finder anvendelse på en person, der er delvis eller periodevis arbejdsløs. Disse personer har kun ret til at ansøge om ydelser ved arbejdsløshed i den medlemsstat, hvor den tidligere beskæftigelse fandt sted.

26. Artikel 68b indføres med henblik på at etablere særlige koordineringsregler for de familiedydelser til erstatning for en indtægt i børnepasningsperioder, der er anført i del I i det nye bilag XIII. Den fastlægger, at sådanne ydelser skal behandles som en individuel og personlig ret snarere end en ydelse for familien som helhed. Medlemsstater med sekundær kompetence kan vælge ikke at anvende reglerne om forbud mod dobbeltydelser i grundforordningens artikel 68, stk. 2, og tilkende den

berettigede person disse ydelser med det fulde beløb. Disse medlemsstater anføres i del II i bilag XIII.

27. Den nye artikel 75a indsættes for at lægge større vægt på den gældende forpligtelse, der er omhandlet i artikel 89, stk. 3, i gennemførelsesforordningen for de kompetente institutioner, og for at sikre, at deres institutioner er informeret om og overholder deres koordineringsforpligtelser, herunder afgørelser truffet af den administrative kommission. Den indfører også en forpligtelse til at fremme samarbejdet mellem kompetente institutioner og arbejdstilsyn på nationalt plan.
28. Artikel 76a indsættes for at tillægge Europa-Kommissionen beføjelse til at vedtage gennemførelsesretsakter i overensstemmelse med artikel 291 i TEUF til præcisering af de procedurer, der skal følges for at sikre ensartede betingelser for anvendelsen af de særlige regler i grundforordningens artikel 12 og 13 for udstationerede eller udsendte arbejdstagere og selvstændige og for personer, der udøver virksomhed i to eller flere medlemsstater. Med disse foranstaltninger fastlægges der standardiserede procedurer for udstedelse af, indsigelse mod eller tilbagetrækning af personbårne A1-attester, der bekræfter den lovgivning, der gælder for personer i de ovennævnte situationer.
29. Artikel 87b indsættes for at præcisere overgangsbestemmelserne for de ændringer, der indføres ved nærværende forordning. Overgangsbestemmelserne er standardbestemmelser, bortset fra at der ved stk. 4 indføres særlige overgangsbestemmelser for koordineringen af ydelser ved arbejdsløshed for tidligere grænsearbejdere. Artiklen foreskriver, at eksisterende bestemmelser fortsat vil gælde for sådanne ydelser, som er blevet ydet til personer før de nye bestemmelser ikrafttrædelse.
30. Artikel 88 erstattes med en ny artikel 88 og artikel 88a vedrørende proceduren for ajourføring af bilagene til forordningerne. Disse bilag indeholder landespecifikke oplysninger, som afspejler forskellene i medlemsstaternes nationale systemer. Denne ændring vil udvide de eksisterende beføjelser i artikel 92 i gennemførelsesforordningen, således at Europa-Kommissionen kan vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF om ændring af bilagene til grundforordningen. En hurtigere procedure for ændring af bilagene for at afspejle ændringer på nationalt plan vil sikre større gennemsigtighed og retssikkerhed for de interesserede parter og en bedre beskyttelse af borgerne. I overensstemmelse med den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning af 13. april 2016²⁶ vil Kommissionen gennemføre relevante høringer på ekspertniveau under sit forberedende arbejde.

Artikel 2

Artikel 2 vedrører ændringerne af gennemførelsesforordningen.

1. Der indsættes en ny betragtning 18a for henvisning til den særlige procedure, der finder anvendelse, hvis en medlemsstat ikke er i stand til at indberette de årlige gennemsnitlige udgifter pr. person i de forskellige alderskategorier for et bestemt referenceår, i forbindelse med refusion af udgifter til naturalydelse på grundlag af faste beløb.
2. Betragtning 19 ændres for at ajourføre henvisningen til direktiv 2008/55/EF af 26. maj 2008 om gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer i forbindelse med visse

26

COM(2015) 216 final.

bidrag, afgifter, skatter og andre foranstaltninger, som siden er blevet erstattet af direktiv 2010/24/EU om gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer i forbindelse med skatter, afgifter og andre foranstaltninger²⁷.

3. Der indsættes en ny betragtning 25 og 26 for at henvise til nye bestemmelser om bekæmpelse af svig og fejl i overensstemmelse med EU's databeskyttelsesprincipper.
4. Artikel 1 ændres for at tilføje en ny definition af "svig" i lyset af den nye bestemmelse i artikel 5, stk. 2. Den tager udgangspunkt i meddelelsen om "Fri bevægelighed for EU-borgere og deres familiemedlemmer: Fem foranstaltninger, der gør en forskel"²⁸.
5. Artikel 2 ændres for at give medlemsstaterne et retsgrundlag for regelmæssig udveksling af personlige oplysninger om personer, der er omfattet af forordningerne, med henblik på at lette identificeringen af svig eller fejl ved en korrekt anvendelse af forordningerne. Videregivelse af oplysninger i henhold til denne bestemmelse er omfattet af forpligtelserne i artikel 77 i grundforordningen, der går ud på, at data overføres i overensstemmelse med Unionens bestemmelser om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling og fri udveksling af personoplysninger.
6. Artikel 3, stk. 3, ændres for at præcisere den registreredes rettigheder i henhold til EU's lovgivning om databeskyttelse og foreskriver også, at den registrerede kan anmode om, at den kompetente myndighed i bopælsmedlemsstaten koordinerer anmodninger fra den registrerede vedrørende personoplysninger, der behandles i henhold til disse forordninger.
7. Artikel 5 ændres for at foreskrive, at et deklatorisk dokument udstedt af en institution kun er gyldigt, såfremt alle obligatoriske oplysninger er afgivet.

Efter anmodning skal den udstedende institution tage årsagerne til udstedelse af et dokument op til overvejelse og, om nødvendigt, berigtige eller tilbagekalde dokumentet inden for 25 arbejdsdage. I tilfælde af svig begået af ansøgeren skal tilbagetrækningen af et dokument have tilbagevirkende kraft.

Desuden sender den udstedende institution den anmodende institution al dokumentation, som den har baseret sin afgørelse på, inden for en periode på 25 arbejdsdage eller to arbejdsdage i tilfælde, der er bevisligt presserende.
8. Artikel 14, stk. 1, ændres for at bringe den i overensstemmelse med ændringerne i grundforordningens artikel 12, stk. 1. Desuden fastlægger den, at kravet om, at en udstationeret eller udsendt arbejdstager tidligere var omfattet af den sociale sikringsordning i den udsendende medlemsstat ikke kræver, at vedkommende er omfattet af den samme medlemsstat, hvor den pågældendes arbejdsgiver er etableret.
9. Artikel 14, stk. 5a, præciserer, at grundforordningens artikel 13, stk. 1, litra b), nr. i), der foreskriver, at en arbejdstager skal være omfattet af lovgivningen i den medlemsstat, hvor arbejdsgiveren eller virksomhedens hjemsted eller forretningssted er beliggende, kun finder anvendelse, hvis arbejdsgiveren eller den pågældende virksomhed normalt udøver væsentlig aktivitet i denne medlemsstat. Er dette ikke tilfældet, bør medarbejderen være omfattet af lovgivningen i den medlemsstat, hvor arbejdsgiveren eller virksomhedens hovedaktiviteter eller interessecentrum befinder sig. Denne fastsættelse sker i overensstemmelse med de kriterier, der er fastsat i

27 EUT L84 af 31.3.2010.

28 COM(2013) 837 final.

gennemførelsesforordningens artikel 14, stk. 9 og 10. Stk. 5a, andet afsnit, udgår, da det efter ændringerne i grundforordningens artikel 11, stk. 5, er overflødigt.

10. Artikel 14, stk. 12, indsættes for at indføre en lovvalgsregel med henblik på at håndtere situationer, hvor en person, der er bosiddende i et tredjeland uden for forordningernes anvendelsesområde, udøver en aktivitet som ansat eller selvstændig erhvervsdrivende i to eller flere medlemsstater og samtidig er omfattet af lovgivningen om social sikring i en af disse stater. Ændringen foreskriver, at en sådan person kun vil være omfattet af lovgivningen om social sikring i den medlemsstat, hvor hjemstedet eller forretningsstedet for virksomheden eller dennes arbejdsgiver eller interessecentret for dennes beskæftigelse er beliggende.
11. Artikel 15, stk. 2, ændres for at foreskrive udstedelsen af et personbåret dokument A1 ("A1-attest") for flyve- og kabinebesætningsmedlemmer, som omhandlet i grundforordningens artikel 11, stk. 5.
12. Artikel 16 ændres for at strømline proceduren for fastlæggelse af, hvilken lovgivning der finder anvendelse ved beskæftigelse i to eller flere medlemsstater. Stk. 1 og 5 fastlægger, at en arbejdsgiver kan indlede proceduren på vegne af sine arbejdstagere, og at arbejdsgiveren underrettes om den afgørelse, der træffes, med hensyn til hvilken lovgivning om social sikring der finder anvendelse. Ændringer til stk. 2 foreskriver, at den institution, hvorunder arbejdsgiveren hører, ligeledes underrettes om afgørelsen. Ændringen til stk. 3 foreskriver, at den gældende procedure, som i første omgang omfatter en midlertidig fastlæggelse, der kun bliver endelig, såfremt ingen anden berørt institution gør indsigelse mod denne afgørelse inden for to måneder, begrænses til de situationer, hvor bopælsstedets institution fastlægger, at en anden medlemsstats lovgivning finder anvendelse.
13. Artikel 19 ændres for at sikre, at de kompetente institutioner har en forpligtelse til at kontrollere de relevante oplysninger inden udstedelsen af en A1-attest, der fastlægger, hvilken lovgivning der skal gælde for attestens indehaver. Dette er i overensstemmelse med Domstolens praksis²⁹. Den foreskriver også, at socialsikringsinstitutioner og arbejdstilsyn, skatte- og immigrationsmyndigheder har ret til direkte at udveksle oplysninger om de pågældende personers socialsikringsstatus med henblik på at sikre overholdelse af retlige forpligtelser i relation til beskæftigelse, sundhed og sikkerhed, indvandring og beskatning (nærmere oplysninger i forbindelse med sådanne udvekslinger fastsættes ved afgørelse truffet af den administrative kommission). Den kompetente myndighed er forpligtet til at levere specifikke og tilstrækkelige oplysninger til registrerede om de formål, hvortil personoplysningerne behandles.
14. Afsnit III, kapitel 1, ændres, så anvendelsesområdet udvides til at omfatte ydelser ved plejebenhov af ubegrænset varighed.
15. Artikel 23, artikel 24, stk. 3, artikel 28, stk. 1, artikel 31 og artikel 32 ændres for at sikre, at disse artikler finder anvendelse på ydelser ved plejebenhov af ubegrænset varighed. I tilfælde af særlige ordninger for tjenestemænd skal de være anført i bilag 2.
16. Artikel 43, stk. 3, andet afsnit, der omhandler situationer, hvor der ved national lovgivning tildeles forskellige værdier for forsikringsperioder efter en frivillig eller frivillig fortsat ordning, og den kompetente institution ikke kan fastsætte det nøjagtige beløb for den berørte periode, udgår. Det er resultatet af en revision

29

F.eks., sag C-202/97, FTS, præmis 51, EU:C:2000:75, sag C-2/05, Herbosch Kiere, præmis 22, EU:C:2006:69.

foretaget af den administrative kommission, som konkluderede, er der ikke længere behov for denne bestemmelse.

17. Artikel 55, stk. 4, ændres for at styrke den kontrolprocedure, der er omhandlet i tredje afsnit, ved at gøre månedlige opfølgingsrapporter obligatoriske.
18. Artikel 55, stk. 7, ændres for at sikre, at de nuværende bestemmelser om eksport af ydelser ved arbejdsløshed finder tilsvarende anvendelse ved eksport på grundlag af grundforordningens nye artikel 64a.
19. Den nye artikel 55a indsættes i henhold til grundforordningens artikel 64a for at sikre, at den kompetente institution i den medlemsstat, hvor den seneste forsikringsperiode er tilbagelagt, modtager alle de oplysninger, der er nødvendige for at vurdere retten til ydelser ved arbejdsløshed til den pågældende person.
20. Artikel 56 ændres for at afspejle ændringerne i grundforordningens artikel 65.
21. Afsnit IV, kapitel I, omdøbes for at afspejle, at dette kapitel også finder anvendelse på refusion af ydelser ved plejebenhov af ubegrænset varighed på basis af faktiske udgifter eller faste beløb.
22. Artikel 64, stk. 1, første led, ændres for at forbedre nøjagtigheden af beregningsmetoden for refusion på grundlag af faste beløb mellem medlemsstaterne i henhold til grundforordningens artikel 24, stk. 1, og artikel 25 og 26, ved at anvende tre forskellige aldersgrupper for personer på 65 år og derover.
23. Artikel 65, stk. 1, vedrørende refusion af naturalydelser på grundlag af faste beløb ændres for at præcisere, at såfremt det ikke er muligt for en medlemsstat at indberette de gennemsnitlige årlige omkostninger for et bestemt år inden for den fastsatte frist, kan den administrative kommission efter anmodning godkende, at de gennemsnitlige årlige udgifter, der blev offentliggjort i Den Europæiske Unions Tidende for det umiddelbart foregående år, kan anvendes. En sådan undtagelse kan ikke gives for flere på hinanden følgende år.
24. Artikel 70 udgår som følge af ændringerne til grundforordningens artikel 65, som afskaffer bestemmelserne om refusion af ydelser ved arbejdsløshed for tidligere grænsearbejdere.
25. Artikel 73, stk. 1, og 2, ændres, og stk. 3 indsættes for at udvide anvendelsen af modregningsproceduren til at omfatte afvikling af fordringer i forbindelse med sager, som følge af en ændring af den gældende lovgivning med tilbagevirkende kraft. Desuden indsættes stk. 4 for at sikre, at modregningen mellem institutionerne ikke hæmmes af frister, der er fastsat i national lovgivning. Under hensyntagen til at der ved gennemførelsesforordningens artikel 82, stk. 1, litra b), er blevet indført en frist på fem år for inddrivelsesproceduren, indsættes stk. 5 for at forskrive, at en forældelsesfrist på fem år også finder anvendelse på modregningsproceduren i henhold til artikel 73, at regne tilbage fra den dato, hvor proceduren for bilæggelse af tvister mellem medlemsstaterne som omhandlet i gennemførelsesforordningens artikel 5, stk. 2 eller artikel 6, stk. 3, påbegyndtes.
26. Artikel 75-82 og artikel 84 ændres, og artikel 85a indsættes for at ajourføre de inddrivelsesprocedurer, der er indeholdt i gennemførelsesforordningens afsnit V, kapitel III. De gældende procedurer er baseret på procedurerne i direktiv 2008/55/EF, som siden er blevet erstattet af direktiv 2010/24/EU. Ændringerne foreskriver navnlig en ensartet akt, der anvendes til eksekutionsforanstaltninger, samt

standardiserede procedurer til anmodning om gensidig bistand og meddelelse af akter og afgørelser i relation til en fordring.

27. Artikel 75 ændres for at skabe et retsgrundlag for medlemsstaterne, således at de kan anvende de udvekslede informationer inden for det område, der er omfattet af denne forordning, også med henblik på vurdering og eksekution i forbindelse med skatter og afgifter, der er omfattet af direktiv 2010/24/EU. Derved indføres der også et retsgrundlag for myndighederne til udveksling af oplysninger uden forudgående anmodning ved refusion af sociale sikringsbidrag.
28. Artikel 76 ændres for at begrænse medlemsstaternes mulighed for at afslå at udlevere oplysninger, når dette er nyttigt for inddrivelsen af en fordring.
29. Artikel 77 ændres for at indføre en ensartet formular til brug for meddelelse. Ændringen præciserer også, at en anmodning om meddelelse foretages, såfremt den medlemsstat, hvori den bistanðssøgende instans er beliggende, ikke selv kan foretage en meddelelse i henhold til dennes regler, eller hvis en meddelelse fra den pågældende stat ville give anledning til uforholdsmæssigt store vanskeligheder.
30. Artikel 78 ændres for at indføre undtagelser til medlemsstatens forpligtelse om at yde bistand i en inddrivelsesprocedure i tilfælde, hvor det er klart, at der ikke er udsigt til fuldstændig inddrivelse, eller hvor proceduren ville medføre uforholdsmæssigt store vanskeligheder.
31. Artikel 79 ændres for at indføre en ensartet akt for eksekution af inddrivelsen, der umiddelbart kan anerkendes i en anden medlemsstat. Indførelsen af en ensartet akt for eksekution blev kraftigt støttet af medlemsstaternes repræsentanter i den administrative kommission³⁰.
32. Artikel 80 ændres for at præcisere de omstændigheder, under hvilke den bistanðssøgte part kan fratække omkostninger fra den inddrevne fordring.
33. Artikel 81 tilpasser bestemmelserne om indsigelse for at tage højde for ændringerne vedrørende meddelelse og den ensartede akt for eksekutionsforanstaltninger.
34. Artikel 82 ændres for at præcisere de forældelsesfrister, der gælder for anmodninger om bistand vedrørende fordringer, der er ældre end fem år.
35. Artikel 84 ændres for at præcisere, hvornår en medlemsstat kan anmode om bistand til anvendelse af retsbevarende foranstaltninger. Den foreskriver endvidere, at et dokument, der er udarbejdet for at tillade retsbevarende foranstaltninger i den medlemsstat, hvor den bistanðssøgende instans er beliggende, ikke kan være betinget af anerkendelse, supplement eller erstatning ved en tilsvarende akt.
36. Artikel 85 ændres for at indføre en bestemmelse, som præciserer den bistanðssøgende instans' forpligtelse til at refundere de omkostninger ved inddrivelse, som afholdes af den bistanðssøgte instans, i situationer, hvor disse omkostninger ikke kan inddrives fra debitor eller fratækkes fordringen.
37. Artikel 85a indsættes for at give embedsmænd fra den bistanðssøgende instans mulighed for at deltage i inddrivelsesproceduren i en anden medlemsstat, hvis dette er aftalt mellem instanserne og er i overensstemmelse med de bestemmelser, der er truffet af den bistanðssøgte instans.

30

Pacolet J og de Wispelaere F, Recovery Procedures Report (Network Statistics FMSSFE: 2015), udarbejdet i henhold til bestemmelserne om revision i artikel 86, stk. 3, i forordning (EF) nr. 987/2009.

38. Artikel 87, stk. 6, ændres for at begrænse undtagelsen fra princippet om, at gensidigt administrativt samarbejde ydes vederlagsfrit som fastsat i den pågældende artikel ved at fjerne forpligtelsen til at refundere omkostningerne til lægeundersøgelser og administrativ kontrol, som udføres af institutionen på opholds- eller bopælsstedet, såfremt institutionen anvender resultaterne til at opfylde forpligtelser i henhold til sin egen lovgivning.
39. Artikel 89, stk. 3, udgår, da denne bestemmelse nu er indarbejdet i grundforordningens artikel 75a.
40. Artikel 92 udgår som en følge af ændringerne i grundforordningens artikel 88.
41. Artikel 93 ændres, og artikel 94a indsættes for at henvise til overgangsordningerne i grundforordningens artikel 87b og til de særlige overgangsbestemmelser for koordinering af ydelser ved arbejdsløshed for tidligere grænsearbejdere.
42. Artikel 96 ændres for at foreskrive, at kompetente institutioner i forbindelse med omregning af valuta i henhold til artikel 107 i Rådets forordning (EØF) nr. 574/72 af 21. marts 1972 om regler til gennemførelse af forordning (EØF) nr. 1408/71 om anvendelse af de sociale sikringsordninger på arbejdstagere og deres familiemedlemmer, der flytter inden for Fællesskabet³¹, kan henvise til den referencekurs for omregning, der er offentliggjort i henhold til gennemførelsesforordningens artikel 90.

Artikel 3

Denne artikel fastsætter ikrafttrædelsen af de nye bestemmelser.

Bilag

1. Bilaget omfatter ændringer af de nuværende bilag til grundforordningen. Disse bilag skal regelmæssigt ajourføres, navnlig som følge af ændringer i national lovgivning.
2. Bilag I til grundforordningen om undtagelserne for koordinering af familiedydelser ændres for at afspejle ændringer i national lovgivning om forskud på underhaltsbidrag for Slovakiet og Sverige og de særlige barsels- og adoptionsydelser i Ungarn, Rumænien og Sverige.
3. Bilag II til grundforordningen om bilaterale overenskomster ændres for at lade henvisningen til overenskomsten "SPANIEN-PORTUGAL", der er udløbet, udgå.
4. Bilag III til grundforordningen ændres i overensstemmelse med artikel 87, stk. 10a: Oplysningerne om Estland, Spanien, Italien, Litauen, Ungarn og Nederlandene udgår som følge af deres udløb den 1. maj 2014. Desuden fjernes oplysningerne om Kroatien, Finland og Sverige fra bilag III på disse landes egen anmodning.
5. I bilag IV til grundforordningen anføres de medlemsstater, der giver flere rettigheder til pensionister, der vender tilbage til den kompetente stat. Bilaget ændres for at medtage Estland, Litauen, Malta, Portugal, Rumænien, Slovakiet, Finland og Det Forenede Kongerige, som ønsker at give fuld adgang til naturalydelser ved sygdom for pensionister, der vender tilbage til deres geografiske område.
6. I bilag X til grundforordningen, som anfører de særlige ikke-bidragspligtige kontantydelse, foretages der ændringer for at afspejle ændringer i nationale lovgivninger.

31

EFT L 74 af 27.3.1972, s. 1-83. (den danske specialudgave: serie I, bind 1972 (I), s. 149-230.

Nogle oplysninger udgår, eftersom de anførte ydelser ikke længere eksisterer (den tjekkiske sociale ydelse, den estiske ydelse til voksne handicappede, den ungarske transportydelse og den slovenske folkepension og ydelse til underhold), eller ydelsen er blevet omdefinert og indgår i lovgivningen om den nationale sociale bistand (den slovenske indkomststøtte til pensionister).

Der skal tilføjes nyligt indførte ydelser, som opfylder betingelserne i grundforordningens artikel 70, stk. 2, (den estiske begravelsesydelse, den rumænske sociale ydelse til pensionister og den mobilitetsdel, der indgår i den britiske personlige ydelse til selvstændighed (Personal Independence Payment)).

To af de nuværende oplysninger vedrørende Tyskland og Sverige skal opdateres, da den nationale lovgivning er blevet ændret.

7. Bilag XI til grundforordningen, som indeholder særregler for anvendelsen af medlemsstaternes lovgivning, skal opdateres.

Ændringen af oplysningerne for Tyskland skal sikre, at den mest fordelagtige skatteordning finder anvendelse på personer, der modtager en børnepasningsydelse.

Ændringen af oplysningerne for Estland foreskriver en metode til beregningen af en forholdsmæssig invalidepension i overensstemmelse med grundforordningens artikel 52, stk. 1, litra b), og præciserer, at bopælsperioder tilbagelagt i Estland vil blive taget i betragtning fra og med det fyldte 16. år, og indtil invaliditeten indtraf.

Ændringen af oplysningerne for Nederlandene foreskriver, at personer, der modtager en tilsvarende pension i overensstemmelse med bilag XI, punkt 1), litra f), og deres familiemedlemmer har ret til, på grundlag af en tilsvarende pension og derefter på grundlag af den lovbestemte alderspension, at modtage naturalydelse ved sygdom i bopælsmedlemsstaten fra Nederlandene.

Der indsættes to nye oplysninger for Tjekkiet og Slovakiet i forbindelse med anvendelsen af overenskomsten om social sikring af 29. oktober 1992, der blev indgået efter opløsningen af Den Tjekkiske og Slovakiske Føderative Republik (allerede anført i bilag II). Formålet er at tage hensyn til de særlige forhold i forbindelse med deres nye pensionstillæg, som vedrører de særlige historiske omstændigheder.

De to første afsnit af oplysningerne for Sverige bør udgå som følge af Domstolens afgørelse i sag C-257/10, Bergström, EU:C:2011:839.

Stk. 1, 2 og 4 under oplysningerne for Det Forenede Kongerige ændres for at afspejle ændringer i national lovgivning.

8. Der tilføjes et nyt bilag til grundforordningen, bilag XII, hvori anføres de ydelser ved plejebenhov af ubegrænset varighed, som er koordineret i henhold til kapitel 1a, jf. artikel 35a, stk. 3.
9. Der tilføjes et nyt bilag til grundforordningen, bilag XIII, hvori anføres de familieydelse i kontantform, der skal erstatte indtægt i en børnepasningsperiode, jf. artikel 68b.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING

om ændring af forordning (EF) nr. 883/2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger og af forordning (EF) nr. 987/2009 om de nærmere regler til gennemførelse af forordning (EF) nr. 883/2004

(Tekst af relevans for EØS og for Schweiz)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —
 under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 48,
 og
 under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,
 efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,
 under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg³²,
 efter den almindelige lovgivningsprocedure, og
 ud fra følgende betragtninger:

- (1) Med forordning (EF) nr. 883/2004 og (EF) nr. 987/2009 tog et moderniseret system for koordinering af social sikring sin begyndelse den 1. maj 2010.
- (2) Disse forordninger blev ajourført ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 465/2012 af 22. maj 2012 for at supplere, præcisere og ajourføre visse bestemmelser i forordningerne, især vedrørende fastlæggelsen af, hvilken lovgivning der finder anvendelse, og vedrørende ydelser ved arbejdsløshed og for at foretage tekniske tilpasninger til henvisningerne til national lovgivning i bilagene.
- (3) Det fremgår af evalueringer og drøftelser i Den Administrative Kommission for Koordinering af Sociale Sikringsordninger, at moderniseringen inden for området ydelser ved plejebenhov af ubegrænset varighed, ydelser ved arbejdsløshed og familiedydelser bør fortsætte.
- (4) Det er fortsat af afgørende betydning, at koordineringsreglerne følger udviklingen i de juridiske og samfundsmæssige rammer, i hvilke de optræder, ved yderligere at gøre det lettere for borgerne at udøve deres rettigheder under hensyntagen til juridisk klarhed, retfærdig og rimelig fordeling af den økonomiske byrde blandt de pågældende medlemsstaters institutioner og administrativ forenkling af reglerne og deres håndhævelse.
- (5) Det er nødvendigt at garantere retssikkerheden ved at præcisere, at adgangen til sociale sikringsydelser til ikke-erhvervsaktive mobile EU-borgere i værtsmedlemsstaten kan gøres betinget af, at borgeren har en lovlig opholdsret i denne medlemsstat i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29.

32

EUT C [...] af [...], s. [...].

april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes geografiske område³³. Med henblik herpå bør der klart skelnes mellem en ikke-erhvervsaktiv borger og en jobsøgende, hvis opholdsret direkte har hjemmel i artikel 45 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde.

- (6) Ydelser ved plejebenhov af ubegrænset varighed har hidtil ikke været eksplicit omfattet af det materielle anvendelsesområde i forordning (EF) nr. 883/2004, men er blevet koordineret som ydelser ved sygdom, hvilket har ført til retsusikkerhed både for institutioner og personer, der gør krav på ydelser ved plejebenhov af ubegrænset varighed. Der er behov for at udarbejde et hensigtsmæssigt og solidt retsgrundlag for ydelser ved plejebenhov af ubegrænset varighed i forordningen for at inkludere en klar definition af sådanne ydelser.
- (7) For at sikre klarhed med hensyn til den terminologi, der anvendes i EU-retten, bør udtrykket "udstationering" kun anvendes for udstationering af arbejdstagere som omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 96/71/EF af 16. december 1996 om udstationering af arbejdstagere som led i udveksling af tjenesteydelser³⁴. Med henblik på at sikre konsekvensen i behandlingen af arbejdstagere og selvstændige erhvervsdrivende er det desuden nødvendigt, at de særlige bestemmelser om, hvilken lovgivning der finder anvendelse i tilfælde, hvor arbejdstagere er midlertidigt udstationeret eller udsendt til en anden medlemsstat, bør anvendes konsekvent på både arbejdstagere og selvstændige erhvervsdrivende
- (8) Inden for området ydelser ved arbejdsløshed bør reglerne om sammenlægningen af forsikringsperioder anvendes ensartet af alle medlemsstater. Med undtagelse af vandrende arbejdstagere, der er omhandlet i artikel 65, stk. 2, bør reglerne om sammenlægningen af perioder med henblik på at gøre krav på ydelser ved arbejdsløshed være underlagt den betingelse, at en forsikret person har tilbagelagt mindst tre forsikringsmåneder senest i den pågældende medlemsstat. Den hidtidige kompetente medlemsstat bør gøres kompetent for alle forsikrede personer, som ikke opfylder denne betingelse. I sådant tilfælde bør tilmeldingen hos arbejdsformidlingen i den medlemsstat, hvor den seneste forsikringsperiode blev tilbagelagt, have samme virkning som tilmelding hos arbejdsformidlingen i den medlemsstat, hvor den arbejdsløse tidligere var forsikret.
- (9) Ifølge anbefalingerne i rapporten om unionsborgerskab 2013³⁵ er der behov for at forlænge minimumsperioden for eksport af ydelser ved arbejdsløshed fra tre til seks måneder for at forbedre mulighederne for arbejdsløse, som flytter til en anden medlemsstat for at søge arbejde, og øge deres muligheder for at vende tilbage til arbejdsmarkedet og imødegå den manglende overensstemmelse mellem udbudte og efterspurgte færdigheder på tværs af grænserne.
- (10) Der er behov for at sikre øget ligebehandling for grænsearbejdere og vandrende arbejdstagere ved at sikre, at grænsearbejdere modtager ydelser ved arbejdsløshed fra den medlemsstat, hvor den seneste beskæftigelse blev udøvet, forudsat at de som minimum har arbejdet i den pågældende medlemsstat i de foregående tolv måneder.
- (11) Familieydelse, der skal erstatte indtægt i børnepasningsperioder, er beregnet til at opfylde den enkelte forælders individuelle og personlige behov under hensyntagen til

33 EUT L 158 af 30.4.2004, s. 77.

34 EFT L 18 af 21.1.1997, s. 1.

35 COM(2013) 269 final.

den kompetente medlemsstats lovgivning, og kan derfor adskilles fra andre familieydelse, da de er beregnet til at kompensere en forælder for tabt indtægt eller løn i en periode, der anvendes på børnepasning, frem for bare at gå til almindelige familieudgifter.

- (12) For at sikre en rettidig ajourføring af nærværende forordning i forhold til udviklingerne på nationalt plan bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde for så vidt angår ændring af bilagene til nærværende forordning og forordning (EF) nr. 987/2009. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning af 13. april 2016³⁶. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter bør Europa-Parlamentet og Rådet navnlig modtage alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter bør have systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.
- (13) For at støtte medlemsstaterne i deres bestræbelser på at bekæmpe svig og fejl i anvendelsen af koordineringsreglerne er det nødvendigt at fastlægge et mere lempeligt retsgrundlag, der skal lette behandlingen af personlige oplysninger om de personer, på hvilke forordning (EF) nr. 883/2004 og (EF) nr. 987/2009 finder anvendelse. Det vil gøre en medlemsstat i stand til med jævne mellemrum at sammenligne kompetente institutioners oplysninger med en anden medlemsstats oplysninger for at opdage fejl eller unøjagtigheder, der kræver en yderligere undersøgelse.
- (14) For at beskytte den registreredes rettigheder, samtidig med at man gør det lettere for medlemsstaternes legitime interesser med hensyn til at samarbejde om håndhævelsen af retlige forpligtelser, er det nødvendigt klart at præcisere de forhold, under hvilke personlige data, der udveksles i henhold til disse forordninger, kan anvendes til andre formål end social sikring og præcisere medlemsstaternes forpligtelser til at levere specifikke og egnede oplysninger til registrerede.
- (15) Med henblik på at fremskynde proceduren for kontrol og tilbagetrækning af dokumenter (især vedrørende den lovgivning om socialsikring, der gælder for indehaveren) i forbindelse med svig og fejl er det nødvendigt at styrke samarbejdet og udvekslingen af oplysninger mellem den udstedende institution og den institution, der kræver tilbagetrækning. Er der tvivl om et dokumentes gyldighed eller om korrektheden af dokumentation, eller er der en uenighed mellem medlemsstaterne om, hvilken lovgivning der finder anvendelse, er det i medlemsstaternes og de berørte personers interesse, at de pågældende institutioner når til enighed inden for en rimelig frist.
- (16) For at sikre, at koordineringsreglerne fungerer effektivt og er virkningsfulde, er det nødvendigt at præcisere reglerne for fastlæggelsen af, hvilken lovgivning der finder anvendelse for arbejdstagere, der udøver deres økonomiske virksomhed i to eller flere medlemsstater, for at skabe en større paritet i forhold til de vilkår, der gælder for personer, der er udstationeret eller udsendt for at udøve aktivitet i en enkelt medlemsstat. Desuden bør de regler om udstationering, der foreskriver fortsættelsen af den gældende lovgivning, kun gælde for personer, der tidligere havde en forbindelse til de sociale sikringsordninger i oprindelsesmedlemsstaten.

- (17) Europa-Kommissionen bør tildeles gennemførelsesbeføjelser for at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af artikel 12 og 13 i forordning (EF) nr. 883/2004. Disse beføjelser bør udøves i overensstemmelse med artikel 5 i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser³⁷.
- (18) Er en medlemsstat ikke i stand til inden for fristen at give meddelelse om de gennemsnitlige årlige udgifter pr. person i de forskellige alderskategorier for et referenceår, er det nødvendigt at sørge for et alternativ, således at medlemsstaten kan indgive fordringer for det pågældende år baseret på de gennemsnitlige årlige udgifter, der tidligere er blevet offentliggjort for det umiddelbart foregående år i *Den Europæiske Unions Tidende*. Refusionen af udgifter i forbindelse med naturalydelse på baggrund af faste beløb bør være så tæt som muligt på de faktiske udgifter, derfor bør en undtagelse fra meddelelsesforpligtelsen være betinget af den administrative kommissions godkendelse og bør ikke gives det derpå følgende år.
- (19) Under hensyntagen til Domstolens praksis i sag C-345/09, van Delft m.fl., EU:C:2010:610 og sag C-543/13, EU:C:2015:359, Fischer-Lintjens, er der behov for at gøre det lettere at foretage ændringer med tilbagevirkende kraft i den gældende lovgivning. Derfor bør modregningsproceduren, som finder anvendelse i tilfælde, hvor en medlemsstats lovgivning blev midlertidigt anvendt i overensstemmelse med artikel 6 i forordning (EF) nr. 987/2009, også udvides til at omfatte andre tilfælde, der skyldes en ændring af den gældende lovgivning med tilbagevirkende kraft. Desuden er det i denne forbindelse nødvendigt at undlade at anvende forskellige bestemmelser om begrænsninger i national lovgivning for at sikre, at en afregning mellem institutionerne med tilbagevirkende kraft ikke hæmmes af eventuelle uforenelige tidsfrister, der er fastsat i national lovgivning, mens der på samme tid oprettes en ensartet forældelsesfrist på fem år at regne tilbage fra indledningen af den dialogprocedure, der er omhandlet i artikel 5, stk. 2, og artikel 6, stk. 3, i nærværende forordning, for at sikre, at der ikke lægges hindringer i vejen for denne procedure til løsning af sådanne tvister.
- (20) Effektiv inddrivelse er en måde, hvorpå man forhindrer og håndterer svig og misbrug og sikrer, at de sociale sikringsordninger fungerer uden problemer. De inddrivelsesprocedurer, der er indeholdt i afsnit IV, kapitel III, i forordning 987/2009, er baseret på de procedurer og bestemmelser, der er fastsat i direktiv 2008/55/EF af 26. maj 2008 om gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer i forbindelse med visse bidrag, afgifter, skatter og andre foranstaltninger³⁸. Nævnte direktiv er blevet erstattet af direktiv 2010/24/EU om gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer i forbindelse med skatter, afgifter og andre foranstaltninger³⁹, hvormed der indførtes en ensartet akt for eksekutionsforanstaltninger og en standardformular for meddelelse af akter og foranstaltninger vedrørende fordringer. I forbindelse med den administrative kommissions revision, jf. artikel 86, stk. 3, i forordning (EF) nr. 987/2009, mente de fleste medlemsstater, at det var en fordel at anvende en ensartet akt til eksekutionsforanstaltninger i lighed med den, som er indeholdt i direktiv 2010/24/EU. Det er derfor nødvendigt, at reglerne om gensidig bistand i forbindelse med inddrivelse af fordringer vedrørende socialsikring afspejler de nye foranstaltninger i

37 EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13.

38 EUT L 150 af 10.6.2008, s. 28.

39 EUT L 84 af 31.3.2010, s. 1.

direktiv 2010/24/EU for at sikre en mere effektiv inddrivelse, og at koordineringsreglerne fungerer uden problemer.

- (21) For at tage højde for de retlige ændringer i visse medlemsstater og garantere retssikkerheden for de interesserede parter bør bilagene til forordning (EF) nr. 883/2004 ændres —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EF) nr. 883/2004 foretages følgende ændringer:

1. Følgende indsættes i betragtning 2 som andet punktum:

"Artikel 21 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde sikrer enhver unionsborger retten til at færdes med de begrænsninger og på de betingelser, der er fastsat i traktaterne og i gennemførelsesbestemmelserne hertil."
2. I betragtning 5 indsættes følgende ordlyd efter "samtlige berørte personer efter de forskellige nationale lovgivninger":

"...på de betingelser, der vedrører adgangen til visse sociale sikringsydelse for ikke-erhvervsaktive mobile EU-borgere i værtsmedlemsstaten i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgeres og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område⁴⁰."
3. Efter betragtning 5 indsættes følgende:

"(5a) Domstolen har udtalt, at medlemsstaterne har ret til at gøre adgangen for ikke-erhvervsaktive mobile EU-borgere i værtsmedlemsstaten til sociale sikringsydelse, som ikke udgør sociale ydelse i henhold til direktiv 2004/38/EF, betinget af en lovlig opholdsret i henhold til det pågældende direktiv. Kontrollen af den lovlige opholdsret bør udføres i overensstemmelse med forpligtelsen i direktiv 2004/38/EF. Med henblik herpå bør der klart skelnes mellem en ikke-erhvervsaktiv borger og en jobsøgende, hvis opholdsret direkte har hjemmel i artikel 45 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde. For at øge den juridiske klarhed for borgere og institutioner er det nødvendigt med en kodificering af denne retspraksis.

(5b) Medlemsstaterne bør sikre, at ikke-erhvervsaktive mobile EU-borgere ikke forhindres i at opfylde betingelsen om at have en sygeforsikring, der dækker samtlige risici i værtsmedlemsstaten, som fastsat i direktiv 2004/38/EF. Dette kan medføre, at disse borgere kan bidrage på en forholdsmæssig måde til en ordning, der dækker sygdom i den medlemsstat, hvor de har deres sædvanlige opholdssted.

(5c) Uanset de begrænsninger af retten til ligebehandling for personer, der ikke er erhvervsaktive, som følge af direktiv 2004/38/EF eller på anden måde i medfør af EU-retten, bør intet i nærværende forordning begrænse de grundlæggende rettigheder, der er anerkendt i EU's charter om grundlæggende rettigheder, navnlig retten til menneskelig værdighed (artikel 1), retten til livet (artikel 2) og retten til sundhedsbeskyttelse (artikel 35)."
4. Første punktum i betragtning 18b affattes således:

40

EUT L 158 af 30.4.2004, s. 77.

"I bilag III, subpart FTL, til Kommissionens forordning (EU) nr. 965/2012 af 5. oktober 2012 om fastsættelse af tekniske krav og administrative procedurer for flyveoperationer i henhold til forordning (EF) nr. 216/2008 for Europa-Parlamentet og Rådet, som ændret ved Kommissionens forordning (EU) nr. 83/2014 af 29. januar 2014 om ændring af forordning (EU) nr. 965/2012 om fastsættelse af tekniske krav og administrative procedurer for flyveoperationer i henhold til forordning (EF) nr. 216/2008 for Europa-Parlamentet og Rådet⁴¹, defineres begrebet "hjemmebase" for flyve- og kabinebesætningsmedlemmer som en for besætningsmedlemmet af luftfartsforetagendet angivet lokalitet, hvor besætningsmedlemmet normalt påbegynder og afslutter en tjenesteperiode eller en række af tjenesteperioder, og hvor luftfartsforetagendet under normale omstændigheder ikke er ansvarligt for indkvartering af det pågældende besætningsmedlem."

5. Betragtning 24 affattes således:

"(24) Ydelser ved plejebenhov for forsikringstagere og deres familiemedlemmer skal koordineres i henhold til særlige regler, der i princippet følger regler vedrørende ydelser ved sygdom i overensstemmelse med Domstolens praksis. Det er også nødvendigt at fastsætte specifikke bestemmelser for at undgå dobbeltydelser i forbindelse med natural- og kontantydelser ved plejebenhov af ubegrænset varighed."

6. Efter betragtning 35 indsættes følgende:

"(35a) Familieydelser i kontantform, der skal erstatte indtægt i en børnepasningsperiode, er individuelle rettigheder, som er tildelt den enkelte forælder og underlagt lovgivningen i den kompetente medlemsstat. På grund af den specifikke karakter af disse familieydelser bør sådanne ydelser anføres i del I i bilag XIII til nærværende forordning og bør udelukkende være forbeholdt den berørte forælder. Medlemsstaten med sekundær kompetence kan vælge, at prioriteringsreglerne i de tilfælde, hvor der samtidig består ret til familieydelser i henhold til lovgivningen i den kompetente medlemsstat og i henhold til lovgivningen i den medlemsstat, hvor familiemedlemmerne har bopæl, ikke bør gælde for sådanne ydelser. Vælger en medlemsstat at undlade at anvende prioriteringsreglerne, skal den være konsekvent over for alle berettigede personer i en lignende situation og være anført i del II i bilag XIII."

7. Efter betragtning 39 indsættes følgende:

"(39a) Den relevante gældende EU-ret om databeskyttelse, navnlig forordning (EU) nr. 679/2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger, og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse)⁴², finder anvendelse på behandling af personoplysninger i henhold til denne forordning."

8. Efter betragtning 45 indsættes følgende betragtninger:

For at sikre en rettidig ajourføring af nærværende forordning i forhold til udviklingerne på nationalt plan bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde for så vidt angår ændring af bilagene til nærværende forordning og forordning (EF) nr. 987/2009. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på

41 EUT L 28 af 31.1.2014, s. 17.

42 EUT L 119 af 4.5.2016, s. 1-88.

ekspertniveau, og at disse høringer gennemføres i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning af 13. april 2016⁴³. For at sikre lige deltagelse i forberedelsen af delegerede retsakter bør Europa-Parlamentet og Rådet navnlig modtage alle dokumenter på samme tid som medlemsstaternes eksperter, og deres eksperter bør have systematisk adgang til møder i Kommissionens ekspertgrupper, der beskæftiger sig med forberedelse af delegerede retsakter.

(47) Denne forordning overholder de grundlæggende rettigheder, der er anført i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, især beskyttelse af personoplysninger (artikel 8), erhvervsfrihed og ret til at arbejde (artikel 15), ejendomsret (artikel 17), ret til ikke-forskelsbehandling (artikel 21), børns rettigheder (artikel 24), ældres rettigheder (artikel 25), integration af mennesker med handicap (artikel 26), ret til familieliv og arbejdsliv (artikel 33), ret til social sikring og social bistand (artikel 34), ret til sundhedsbeskyttelse (artikel 35) og ret til fri bevægelighed og opholdsret (artikel 45), og den skal gennemføres i overensstemmelse med disse rettigheder og forpligtelser.

(48) Intet i denne forordning må begrænse de selvstændige rettigheder og forpligtelser, der er anerkendt i den europæiske menneskerettighedskonvention, navnlig retten til livet (artikel 2), retten til beskyttelse mod umenneskelig eller nedværdigende behandling (artikel 3), ejendomsretten (artikel 1 den første tillægsprotokol) og retten til ikke-forskelsbehandling (artikel 14), og nærværende forordning skal gennemføres i overensstemmelse med disse rettigheder og forpligtelser."

9. I artikel 1 foretages følgende ændringer:

- a) I litra c) ændres "afsnit III, kapitel 1 og 3" til "afsnit III, kapitel 1, 1a og 3".
- b) I litra i), nr. 1, ii), indsættes "og kapitel 1a om ydelser ved plejebenhov af ubegrænset varighed" efter "afsnit III, kapitel 1, om sygdom, moderskab og dermed ligestillede ydelser ved faderskab".
- c) I litra va), nr. i), indsættes "og kapitel 1a (ydelser ved plejebenhov af ubegrænset varighed)" efter "afsnit III, kapitel 1, (ydelser ved sygdom, moderskab og dermed ligestillede ydelser ved faderskab)", og sidste punktum udgår.
- d) Følgende litra indsættes efter litra va):

"vb) "ydelser ved plejebenhov af ubegrænset varighed": enhver ydelse i naturalier, i kontanter eller en kombination af begge til personer, der over en længere tidsperiode som følge af alder, handicap, sygdom eller funktionsnedsættelse kræver betydelig hjælp fra en eller flere andre personer til at udføre væsentlige daglige aktiviteter, herunder også for at styrke deres personlige autonomi; det omfatter også ydelser, der er bevilget til eller for den person, der leverer en sådan hjælp".

10. I artikel 3, stk. 1, indsættes følgende litra efter litra b):

"ba) ydelser ved plejebenhov af ubegrænset varighed".

11. Artikel 4 i forordning (EF) nr. 883/2004 affattes således:

"Artikel 4

Ligebehandling

1. Personer, som er omfattet af denne forordning, har de samme rettigheder og pligter i henhold til en medlemsstats lovgivning som vedkommende medlemsstats egne statsborgere, medmindre andet følger af særlige bestemmelser i denne forordning.

2. En medlemsstat kan kræve, at adgangen til den pågældende medlemsstats sociale sikringsydelser for ikke-erhvervsaktive mobile borgere med bopæl i den pågældende medlemsstat underlægges betingelsen om et lovligt ophold i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/38/EF af 29. april 2004 om unionsborgernes og deres familiemedlemmers ret til at færdes og opholde sig frit på medlemsstaternes område⁴⁴."

12. I artikel 11 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 2 ændres "kontante ydelser ved sygdom, der dækker tidsubegrænset behandling" til "kontante ydelser ved plejebenhov af ubegrænset varighed".

b) Stk. 5 affattes således:

"5. Beskæftigelse som flyve- eller kabinebesætningsmedlem, der udfører passager- eller fragttjenester, anses for arbejde, der udøves i den medlemsstat, hvor hjemmebasen, som defineret i bilag III, subpart FTL, til Kommissionens forordning (EU) nr. 965/2012 af 5. oktober 2012 om fastsættelse af tekniske krav og administrative procedurer for flyveoperationer i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 216/2008, som ændret ved Kommissionens forordning (EU) nr. 83/2014 af 29. januar 2014⁴⁵, er beliggende."

13. Artikel 12 affattes således:

"Artikel 12

Særlige regler

1. En person, der har lønnet beskæftigelse i en medlemsstat for en arbejdsgiver, som normalt udøver sin virksomhed der, og som er udstationeret i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 96/71/EF af 16. december 1996 om udstationering af arbejdstagere som led i udveksling af tjenesteydelser⁴⁶, eller som af denne arbejdsgiver er udsendt til en anden medlemsstat for dér at udføre et arbejde for dennes regning, er fortsat omfattet af lovgivningen i den førstnævnte medlemsstat, forudsat at varigheden af dette arbejde ikke påregnes at overstige 24 måneder, og at den pågældende ikke udstationeres eller udsendes for at afløse en anden udstationeret eller udsendt person, der er ansat eller udøver selvstændig virksomhed, og som tidligere har været udstationeret eller udsendt i henhold til denne artikel.

2. En person, der normalt udøver selvstændig virksomhed i en medlemsstat, og som skal udøve en lignende aktivitet i en anden medlemsstat, er fortsat omfattet af lovgivningen i førstnævnte medlemsstat, forudsat at den forventede varighed af denne aktivitet ikke påregnes at overstige 24 måneder, og at den pågældende person ikke afløser en anden udstationeret person, der er ansat eller udøver selvstændig virksomhed."

14. I artikel 13 indsættes efter stk. 4 følgende som stk. 4a:

"4a. En person, som modtager kontantydelse ved arbejdsløshed fra en medlemsstat, og som samtidig udøver lønnet beskæftigelse eller selvstændig virksomhed i en

44 EUT L 158 af 30.4.2004, s. 77.

45 EUT L 28 af 31.1.2014, s. 17.

46 EFT L 18 af 21.1.1997, s. 1.

anden medlemsstat, er omfattet af lovgivningen i den medlemsstat, som udbetaler ydelsen ved arbejdsløshed."

15. I artikel 32 indsættes følgende som stk. 3:

"3. Har et familiemedlem en afledt ret til ydelser i henhold til lovgivningen i mere end én medlemsstat, gælder følgende prioriteringsregler:

- a) Såfremt der er ret til ydelser på forskelligt grundlag, gælder følgende prioritetsorden:
 - i) ret til ydelser, i kraft af at den forsikrede person har lønnet beskæftigelse eller udøver selvstændig virksomhed
 - ii) ret til ydelser, i kraft af at den forsikrede person modtager en pension
 - iii) ret til ydelser, i kraft af at den forsikrede person har bopæl.
- b) Såfremt der er afledte rettigheder til ydelser på samme grundlag, fastlægges prioritetsordenen ved at henvise til familiemedlemmets bopæl som et subsidiært kriterium.
- c) Såfremt det ikke er muligt at fastlægge prioritetsordenen på grundlag af de foregående kriterier, anvendes den forsikrede persons længste forsikringsperiode i en national pensionsordning som et sidste kriterium."

16. Artikel 34 udgår.

17. Efter artikel 35 indsættes følgende kapitel:

"KAPITEL 1a

Ydelser ved plejebenhov af ubegrænset varighed

Artikel 35a

Almindelige bestemmelser

1. Medmindre andet er fastsat i de særlige bestemmelser i nærværende kapitel finder artikel 17-32 tilsvarende anvendelse på ydelser ved plejebenhov af ubegrænset varighed.
2. Den administrative kommission udarbejder en detaljeret fortegnelse over de ydelser ved plejebenhov af ubegrænset varighed, som opfylder kriterierne i artikel 1, litra vb), i denne forordning, og angiver, hvilke ydelser der er naturalydelser, og hvilke der er kontantydelse.
3. Uanset stk. 1 kan medlemsstaterne bevilge ydelser ved plejebenhov af ubegrænset varighed i overensstemmelse med andre kapitler i afsnit III, hvis ydelsen og de særlige betingelser, som denne ydelse er underlagt, er anført i bilag XII, og forudsat at resultatet af en sådan koordinering er mindst lige så gunstigt for modtagerne, som hvis ydelsen var blevet koordineret under nærværende kapitel.

Artikel 35b

Dobbeltydelser ved plejebenhov af ubegrænset varighed

1. Får modtageren af kontantydelse ved plejebenhov af ubegrænset varighed, der er tilkendt i henhold til lovgivningen i den kompetente medlemsstat, samtidig og i henhold til nærværende kapitel naturalydelser ved plejebenhov af ubegrænset varighed fra bopæls- eller opholdsstedets institution i en anden medlemsstat, og en institution i førstnævnte medlemsstat også skal refundere omkostningen ved disse naturalydelser

i henhold til artikel 35c, anvendes den generelle bestemmelse i artikel 10 om at forhindre dobbeltydelser kun med følgende begrænsninger: Kontantydelsen nedsættes med det refusionsberettigede beløb for naturalydelsen, der kan indkræves hos institutionen i den første medlemsstat i henhold til artikel 35c.

2. To eller flere medlemsstater eller disse staters kompetente myndigheder kan aftale andre eller supplerende ordninger, der dog ikke må være mindre gunstige for de pågældende personer end principperne i stk. 1.

Artikel 35c

Refusion mellem institutionerne

1. Artikel 35 finder tilsvarende anvendelse på ydelser ved plejebenhov af ubegrænset varighed.

2. Foreskriver lovgivningen i en medlemsstat, hvor den kompetente institution i henhold til dette kapitel er beliggende, ikke ydelser ved plejebenhov af ubegrænset varighed, anses den institution, som er eller vil være kompetent i den pågældende medlemsstat i henhold til kapitel 1 med hensyn til refusion af naturalydelser ved sygdom, der er tilkendt i en anden medlemsstat, også for at være den kompetente i henhold til kapitel 1a."

18. I artikel 50, stk. 2, ændres "artikel 52, stk. 1, litra a) eller b)" til "artikel 52, stk. 1, litra b)".

19. Artikel 61 affattes således:

"Artikel 61

Særlige bestemmelser om sammenlægning af forsikringsperioder, beskæftigelsesperioder eller perioder med selvstændig virksomhed

1. Med undtagelse af de tilfælde, der er nævnt i artikel 65, stk. 2, er anvendelsen af artikel 6 betinget af, at den pågældende person senest har tilbagelagt en forsikringsperiode, en beskæftigelsesperiode eller en periode med selvstændig virksomhed på mindst tre måneder, efter bestemmelserne i den lovgivning, i henhold til hvilken der ansøges om ydelser.

2. Hvis en arbejdsløs ikke opfylder betingelserne for sammenlægningen af perioder i overensstemmelse med stk. 1, som følge af at den arbejdsløses senest tilbagelagte forsikringsperioder, beskæftigelsesperioder eller perioder med selvstændig virksomhed i den pågældende medlemsstat er under tre måneder, er den pågældende person berettiget til ydelser ved arbejdsløshed i henhold til lovgivningen i den medlemsstat, hvor denne tidligere havde tilbagelagt sådanne perioder, på de betingelser og underlagt de begrænsninger, der er fastlagt i artikel 64a."

20. I artikel 64 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 1, litra c), ændres "tre" til "seks", og "de tre måneder kan af det kompetente arbejdsformidlingskontor eller den kompetente institution forlænges til højst seks måneder" ændres til "de seks måneder kan af det kompetente arbejdsformidlingskontor eller den kompetente institution forlænges til udgangen af perioden for den pågældende persons ret til ydelser".

b) I stk. 3 ændres "tre" til "seks", og "højst seks måneder" ændres til "udgangen af perioden for retten til ydelser".

21. Efter artikel 64 indsættes følgende som artikel 64a:

"Artikel 64a

Særlige regler for arbejdsløse, der flyttede til en anden medlemsstat uden at opfylde betingelserne i artikel 61, stk. 1, og artikel 64.

I de tilfælde, der er omhandlet i artikel 61, stk. 2, bliver den medlemsstat, hvis lovgivning den arbejdsløse tidligere var underlagt, kompetent med hensyn til at udbetale ydelser ved arbejdsløshed. De udbetales for den kompetente institutions regning i den periode, der er fastlagt i artikel 64, stk. 1, litra c), såfremt den arbejdsløse står til rådighed for arbejdsformidlingen i den medlemsstat, hvor den seneste forsikringsperiode er tilbagelagt, og opfylder de betingelser, der er fastlagt i denne medlemsstats lovgivning. Artikel 64, stk. 2-4, finder tilsvarende anvendelse."

22. Artikel 65 affattes således:

"Artikel 65

Arbejdsløse, som var bosat i en anden medlemsstat end den kompetente stat

1. En arbejdsløs, som under sin seneste beskæftigelse eller selvstændige virksomhed var bosat i en anden medlemsstat end den kompetente medlemsstat, skal stille sig til rådighed for sin tidligere arbejdsgiver eller arbejdsformidlingen i den kompetente medlemsstat. En sådan person modtager ydelser i overensstemmelse med lovgivningen i den kompetente medlemsstat, som om denne var bosat i den medlemsstat. Disse ydelser udbetales af institutionen i den kompetente medlemsstat.

2. Uanset stk. 1 stiller en fuldtidsledig, der under sin seneste beskæftigelse eller selvstændige virksomhed var bosat i en anden medlemsstat end den kompetente medlemsstat, og som ikke havde tilbagelagt en periode på mindst 12 måneders arbejdsløshedsforsikring udelukkende i henhold til lovgivningen i den kompetente medlemsstat, sig til rådighed for arbejdsformidlingen i bopælsmedlemsstaten. En sådan person modtager ydelser i overensstemmelse med lovgivningen i bopælsmedlemsstaten, som om denne havde tilbagelagt alle forsikringsperioder i henhold til lovgivningen i den medlemsstat. Disse ydelser udbetales af institutionen i bopælsmedlemsstaten. Alternativt kan en fuldtidsledig, der er omhandlet i dette stykke, og som ville have ret til en ydelse ved arbejdsløshed udelukkende i henhold til den nationale lovgivning i den kompetente medlemsstat, hvis den pågældende var bosat der, i stedet vælge at stå til rådighed for arbejdsformidlingen i den pågældende medlemsstat og modtage ydelser i henhold til lovgivningen i denne medlemsstat, som om den pågældende var bosat der.

3. Hvis en fuldtidsledig, der er omhandlet i stk. 1 og 2, ikke ønsker at stå til rådighed for arbejdsformidlingen i den kompetente medlemsstat efter at have tilmeldt sig der, og ønsker at søge arbejde i bopælsmedlemsstaten eller i den medlemsstat, hvor den pågældende havde sin seneste beskæftigelse, finder artikel 64 tilsvarende anvendelse, dog med undtagelse af artikel 64, stk. 1, litra a). Den kompetente institution kan forlænge den periode, der er omhandlet i artikel 64, stk. 1, litra c), første punktum, indtil udgangen af perioden for retten til ydelser.

4. En fuldtidsledig, der er omhandlet i dette stykke, kan foruden at stille sig til rådighed for arbejdsformidlingen i den kompetente medlemsstat også stille sig til rådighed for arbejdsformidlingen i den anden medlemsstat.

5. Stk. 2-4 i denne artikel finder ikke anvendelse på en person, der er delvis eller periodevis arbejdsløs."

23. Efter artikel 68a indsættes følgende:

"Artikel 68b

Særlige bestemmelser for familieydelse i kontantform, der er tænkt som erstatning for indtægt i en børnepasningsperiode

1. Familieydelse i kontantform, der er tænkt som erstatning for indtægt i en børnepasningsperiode, og som er anført i del 1 i bilag XIII, tilkendes udelukkende til den person, der er underlagt lovgivningen i den kompetente medlemsstat, og der er ingen afledte rettigheder for dennes familiemedlemmer til sådanne ydelser. Artikel 68a i nærværende forordning finder ikke anvendelse på sådanne ydelser, og det kræves heller ikke af den kompetente institution, at den skal tage hensyn til en fordring, der er indgivet af den anden forælder eller af en person eller institution, der optræder som værge for barnet eller børnene i henhold til artikel 60, stk. 1, i gennemførelsesforordningen.

2. Uanset artikel 68, stk. 2, kan en medlemsstat ved samtidig ret til ydelser i henhold til modstridende lovgivning tilkende en familieydelse, der er omhandlet i stk. 1, fuldt ud til en modtager uanset det beløb, der er udbetalt i henhold til den første lovgivning. Medlemsstater, der vælger at anvende en sådan fravigelse, anføres i del 2 i bilag XIII med henvisning til den familieydelse, hvortil fravigelsen finder anvendelse."

24. Efter artikel 75 indsættes følgende som artikel 75a i "Afsnit V FORSKELLIGE BESTEMMELSER":

"Artikel 75a

Kompetente myndigheders forpligtelse

1. De kompetente myndigheder påser, at institutionerne under dem holdes informeret og anvender samtlige lovgivningsmæssige og andre bestemmelser, herunder den administrative kommissions afgørelser, på de områder og under de betingelser, der er fastsat i nærværende forordning og i gennemførelsesforordningen.

2. Med henblik på at sikre en korrekt fastlæggelse af, hvilken lovgivning der finder anvendelse, fremmer de kompetente myndigheder samarbejdet mellem institutioner og arbejdstilsyn i deres medlemsstater."

25. Efter artikel 76 indsættes følgende som artikel 76a:

"Artikel 76a

Beføjelser til at vedtage gennemførelsesretsakter

1. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage gennemførelsesretsakter, der fastlægger den procedure, der skal følges for at sikre ensartede betingelser for anvendelsen af artikel 12 og 13 i denne forordning. Ved disse retsakter etableres der en standardprocedure, herunder også tidsfrister for

- udstedelsen, formatet og indholdet i forbindelse med et personbåret dokument, som bekræfter, hvilken lovgivning om social sikring der finder anvendelse for indehaveren
- fastlæggelsen af de situationer, hvor dokumentet udstedes
- de elementer, der skal undersøges inden dokumentets udstedelse

- tilbagetrækningen af dokumentet, når dets nøjagtighed og gyldighed bestrides af den kompetente institution i beskæftigelsesmedlemsstaten.
2. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011⁴⁷.
 3. Kommissionen bistås af den administrative kommission, der er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011."

26. Som artikel 87b indsættes:

"Artikel 87b

Overgangsbestemmelse om anvendelse af forordning (EU) xxx⁴⁸

1. Forordning (EU) xxx begrundet ikke ret til ydelser for perioden forud for datoen for dens anvendelse.
2. Enhver forsikringsperiode og, i givet fald, enhver beskæftigelses- eller bopælsperiode eller periode med selvstændig virksomhed, der er tilbagelagt efter en medlemsstats lovgivning forud for [datoen for anvendelse af forordning (EU) xxx] i den pågældende medlemsstat, tages i betragtning ved afgørelsen af ret til ydelser efter denne forordning.
3. Rettigheder kan erhverves i medfør af forordning (EU) xxx, selv om de vedrører en begivenhed, der er indtruffet, før dens anvendelse i den pågældende medlemsstat, jf. dog stk. 1.
4. Artikel 61, 64 og 65 i denne forordning, der var gældende inden [datoen for anvendelse af forordning (EU) xxx], finder fortsat anvendelse på ydelser ved arbejdsløshed, der er blevet tilkendt personer, hvis ledighed begyndte inden denne dato."

27. Artikel 88 affattes således:

"Artikel 88

Delegation af beføjelser til ajourføring af bilagene

Europa-Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 88a til med jævne mellemrum på den administrative kommissions vegne at ændre bilagene til denne forordning og til gennemførelsesforordningen.

Artikel 88a

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 88, tillægges Europa-Kommissionen for en ubegrænset tidsperiode fra den [datoen for ikrafttrædelse af forordning (EU) xxx].
3. Den i artikel 88 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse

⁴⁷ EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13–18.

⁴⁸ [To be inserted].

bringer delegationen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.

4. Inden vedtagelsen af en delegeret retsakt hører Kommissionen eksperter, som er udpeget af hver enkelt medlemsstat, i overensstemmelse med principperne i den interinstitutionelle aftale om bedre lovgivning af 13. april 2016.

5. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

6. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 88 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Europa-Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsigelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ."

28. Bilag I, II, III, IV, X og XI ændres i overensstemmelse med bilaget til nærværende forordning.
29. Bilag XII og XIII indsættes i overensstemmelse med bilaget til nærværende forordning.

Artikel 2

I forordning (EF) nr. 987/2009 foretages følgende ændringer:

1. Efter betragtning 18 indsættes følgende:

"(18a) Visse specifikke regler og procedurer er nødvendige for refusion af omkostningen ved ydelser afholdt af en bopælsmedlemsstat, når de berørte personer er forsikret i en anden medlemsstat. Medlemsstater, der har behov for refusion på basis af faste udgifter, bør indberette de gennemsnitlige årlige omkostninger pr. person inden for en given frist, for at refusionen kan ske så hurtigt som muligt. Er en medlemsstat ikke i stand til inden for fristen at give meddelelse om de gennemsnitlige årlige udgifter pr. person i de forskellige alderskategorier for et referenceår, er det nødvendigt at sørge for et alternativ, så medlemsstaten kan indgive fordringer for det pågældende år baseret på de gennemsnitlige årlige udgifter, der tidligere er blevet offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende*. Refusionen af udgifter i forbindelse med naturalydelser på baggrund af faste beløb bør være så tæt som muligt på de faktiske udgifter, derfor bør en undtagelse fra meddelelsesforpligtelsen være betinget af den administrative kommissions godkendelse og bør ikke gives det derpå følgende år.

2. Betragtning 19 affattes således:

"(19) Procedurene for gensidig bistand mellem institutionerne med hensyn til inddrivelse af fordringer vedrørende socialsikring bør styrkes for at sikre en mere effektiv inddrivelse, og for at koordineringsreglerne kan fungere problemfrit. Effektiv inddrivelse er også et middel til at forebygge og bekæmpe misbrug og svig og en måde, hvorpå de sociale sikringsordningers holdbarhed kan sikres. Dette indebærer, at der vedtages nye procedurer med udgangspunkt i en række af de nuværende bestemmelser i Rådets direktiv 2010/24/EU om gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer i forbindelse med skatter, afgifter og andre

foranstaltninger⁴⁹, navnlig gennem vedtagelsen af en ensartet akt med henblik på eksekution og standardiserede procedurer for anmodning om gensidig bistand og meddelelse af akter og foranstaltninger angående inddrivelse af fordringer vedrørende socialsikring."

3. Efter betragtning 24 indsættes følgende:

"(25) Den administrative kommission vedtog afgørelse nr. H5 af 18 marts 2010 om samarbejde om bekæmpelse af svig og fejl inden for rammerne af Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 987/2009 om koordinering af de sociale sikringsordninger⁵⁰, som understreger, at indsatsen for at bekæmpe svig og fejl indgår i den egentlige gennemførelse af forordning (EF) nr. 883/2004 og nærværende forordning. Det er derfor i retssikkerhedens interesse, at nærværende forordning indeholder et klart lovgrundlag, der tillader kompetente institutioner at udveksle personoplysninger med relevante myndigheder i opholds- eller bopælsmedlemsstaten vedrørende personer, hvis rettigheder og forpligtelser i henhold til forordning (EF) nr. 883/2004 og nærværende forordning allerede er etableret, for at kunne identificere svig og fejl som led i den løbende korrekte gennemførelse af disse forordninger. Det er også nødvendigt at præcisere de tilfælde, hvor personoplysninger kan behandles til andre formål end social sikring, herunder at overvåge overholdelsen af retlige forpligtelser på EU-plan eller på nationalt plan inden for lovgivning om beskæftigelse, sundhed og sikkerhed, indvandring og beskatning.

(26) For at beskytte de berørte personers rettigheder bør medlemsstaterne sikre, at alle anmodninger om oplysninger og svar er nødvendige og står i et rimeligt forhold til den korrekte gennemførelse af forordning (EF) nr. 883/2004 og nærværende forordning, jf. den europæiske databeskyttelseslovgivning. Retten til ydelser bør ikke automatisk fjernes som følge af udvekslingen af oplysninger, og enhver afgørelse, der træffes på grundlag af denne udveksling af oplysninger, bør respektere de grundlæggende rettigheder og frihedsrettigheder for den berørte person, for så vidt som den er baseret på tilstrækkelige beviser og er underlagt en retfærdig klageprocedure."

4. I artikel 1, stk. 2, indsættes følgende litra efter litra e):

"ea) "svig": enhver forsætlig handling eller undladelse af at handle for at opnå eller modtage sociale sikringsydelser eller undgå at betale sociale sikringsbidrag i strid med en medlemsstats lovgivning".

5. I artikel 2 tilføjes efter stk. 4 følgende som stk. 5-7:

"5. Når en persons rettigheder eller forpligtelser, hvortil grundforordningen og gennemførelsesforordningen finder anvendelse, er blevet fastslået eller fastlagt, kan den kompetente institution anmode institutionen i bopæls- eller opholdsmedlemsstaten om at levere personlige oplysninger om den pågældende person. Anmodningen og et eventuelt svar vedrører oplysninger, som gør det muligt for den kompetente medlemsstat at udpege enhver unøjagtighed i fakta, på hvilke et dokument eller en afgørelse om fastlæggelsen af en persons rettigheder og forpligtelser i henhold til grundforordningen og gennemførelsesforordningen beror. Anmodningen kan ligeledes fremsættes i tilfælde, hvor der ikke hersker tvivl om

49 EUT L 84 af 31.3.2010, s. 1.

50 EUT C 149 af 8.6.2010, s. 5.

gyldigheden eller nøjagtigheden af oplysningerne i dokumentet, eller på hvilke afgørelsen er baseret i en konkret sag. Anmodningen om oplysninger og et eventuelt svar skal være nødvendige og forholdsmæssige.

6. Den administrative kommission udarbejder en detaljeret oversigt over de forskellige typer anmodninger om oplysninger og svar, der kan gives i henhold til stk. 5, og Europa-Kommissionen sørger for, at en sådan oversigt får den nødvendige opmærksomhed. Kun anmodninger om oplysninger og svar, der er opført på oversigten, er tilladt.

7. Anmodningen om oplysninger og et eventuelt svar skal opfylde kravene i Europa-Parlamentets og Rådets forordning om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (generel forordning om databeskyttelse)⁵¹, jf. også grundforordningens artikel 77."

6. Artikel 3, stk. 3, affattes således:

"3. Ved indsamling, overførsel eller behandling af personoplysninger i medfør af den nationale lovgivning med henblik på at gennemføre grundforordningen bør medlemsstaterne sikre, at de berørte personer fuldt ud er i stand til at udøve deres rettigheder vedrørende beskyttelse af personoplysninger i overensstemmelse med EU-bestemmelserne om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og fri udveksling af sådanne oplysninger, herunder navnlig retten til adgang, til at berigtige, til at gøre indsigelse over for, til at behandle sådanne personoplysninger samt garantierne vedrørende automatiske individuelle afgørelser. Den registrerede skal kunne udøve retten til indsigt i sine personoplysninger, der behandles i henhold til nærværende forordning, ikke blot ved at henvende sig til den myndighed, som kontrollerer oplysningerne, men også gennem den kompetente institution dér, hvor vedkommende har sin bopæl."

7. Artikel 5, stk. 1 og 2, affattes således:

"1. De dokumenter, der er udstedt af en medlemsstats institution, og som viser en persons situation i forbindelse med anvendelsen af grundforordningen og gennemførelsesforordningen, og anden dokumentation, på grundlag af hvilken der er udstedt dokumenter, skal accepteres af de øvrige medlemsstaters institutioner, så længe de ikke er trukket tilbage eller erklæret ugyldige af den medlemsstat, hvor de er udstedt. Sådanne dokumenter er kun gyldige, såfremt alle derpå angivne obligatoriske felter er udfyldt.

2. Hvis der rejses tvivl om dokumentets gyldighed eller om rigtigheden af de faktiske omstændigheder, som oplysningerne i dokumentet bygger på, anmoder institutionen i den medlemsstat, der modtager dokumentet, den udstedende institution om de fornødne uddybende forklaringer og evt. om, at dokumentet trækkes tilbage.

a) Ved modtagelsen af en sådan anmodning genovervejer den udstedende institution grundene til udstedelsen af dokumentet og trækker det, om nødvendigt, tilbage eller berigtiger det senest 25 arbejdsdage efter modtagelsen af anmodningen. Konstateres der et uafviselig tilfælde af svig begået af ansøgeren af dokumentet, trækker den udstedende institution dokumentet tilbage eller berigtiger det omgående og med tilbagevirkende kraft.

b) Er den udstedende institution efter at have genovervejet grundene til udstedelsen af dokumentet ikke i stand til at opdage eventuelle fejl, fremsender den

51

[To be inserted].

al dokumentation til den anmodende institution senest 25 arbejdsdage efter modtagelsen af anmodningen. I hastetilfælde, hvor årsagerne til sagens hastende karakter har været klart angivet i anmodningen, skal dette ske senest to arbejdsdage efter modtagelsen af anmodningen, uanset om den udstedende institution har afsluttet sine overvejelser i henhold til litra a) ovenfor.

c) Har den anmodende institution modtaget dokumentation herfor, og hersker der fortsat tvivl om et dokumentes gyldighed eller om nøjagtigheden af de forhold, som oplysningerne i dokumentet bygger på, om hvorvidt de oplysninger, på grundlag af hvilke dokumentet blev udstedt, er korrekte, kan den forelægge beviser i den henseende og indgive en yderligere anmodning om præcisering og, i givet fald, om den udstedende institutions tilbagetrækning af det pågældende dokument i overensstemmelse med ovenfor anførte procedure og tidsfrister."

8. I artikel 14 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

"1. Ved anvendelsen af artikel 12, stk. 1, i grundforordningen omfatter en person, der har lønnet beskæftigelse i en medlemsstat for en arbejdsgiver, som normalt udøver sin virksomhed i denne medlemsstat, og som af denne arbejdsgiver udstationeres i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 96/71/EF af 16. december 1996 om udstationering af arbejdstagere som led i udvekslingen af tjenesteydelser⁵² eller udsendes af denne arbejdsgiver til en anden medlemsstat, også en person, som ansættes med henblik på at blive udstationeret eller udsendt til en anden medlemsstat, forudsat at den pågældende person umiddelbart inden påbegyndelsen af ansættelsen allerede er omfattet af lovgivningen i den udsendende medlemsstat i henhold til grundforordningens afsnit II."

b) Stk. 5a affattes således:

"5 a. Ved anvendelsen af afsnit II i grundforordningen er "hjemsted eller forretningssted" det hjemsted eller det forretningssted, hvor virksomhedens væsentlige beslutninger træffes, og hvor den centrale administrations funktioner udføres, forudsat at virksomheden udfører en væsentlig aktivitet i den medlemsstat. I modsat fald anses virksomheden for at være hjemmehørende i den medlemsstat, hvor interessecentret for virksomhedens aktiviteter er beliggende, jf. kriterierne i stk. 9 og 10."

c) Der indsættes et nyt stk. 12 efter stk. 11

"12. Hvis en person, der er bosat uden for Unionens område, har lønnet beskæftigelse eller udøver selvstændig virksomhed i to eller flere medlemsstater, og hvis denne person i henhold til den nationale lovgivning i en af disse medlemsstater er omfattet af det pågældende lands lovgivning, finder bestemmelserne i grundforordningen og gennemførelsesforordningen om, hvilken lovgivning der finder anvendelse, tilsvarende anvendelse, dog med det forbehold, at den pågældendes bopælssted anses for at befinde sig i den medlemsstat, hvor virksomhedens hjemsted eller forretningssted eller den pågældendes arbejdsgiver eller interessecenter for den pågældendes virksomhed er beliggende."

9. Artikel 15, stk. 2, affattes således:

"2. Stk. 1 finder tilsvarende anvendelse på personer, der er omfattet af grundforordningens artikel 11, stk. 3, litra d), og artikel 11, stk. 5."

10. Artikel 16, stk. 1, 2, 3 og 5 affattes således:

"1. En person, der udøver aktiviteter i to eller flere medlemsstater, eller dennes arbejdsgiver underretter den institution, som er udpeget af den kompetente myndighed i bopælsmedlemsstaten, herom.

2. Den udpegede institution på bopælsstedet, fastlægger straks, hvilken lovgivning den pågældende skal være omfattet af, under hensyntagen til grundforordningens artikel 13 og gennemførelsesforordningens artikel 14. Institutionen underretter de udpegede institutioner i de enkelte medlemsstater, hvor beskæftigelsen udøves, eller hvor arbejdsgiveren er hjemmehørende.

3. Fastlægger denne institution, at en anden medlemsstats lovgivning finder anvendelse, sker det midlertidigt, og den underretter straks institutionen i den medlemsstat, som den mener er kompetent, om denne midlertidige afgørelse. Afgørelsen bliver endelig, senest to måneder efter at den institution, der er udpeget af den pågældende medlemsstats kompetente myndigheder, er blevet underrettet herom, medmindre sidstnævnte institution underretter den førstnævnte institution og de pågældende personer om, at den endnu ikke kan godkende den midlertidige fastlæggelse, eller at den er uenig heri.

5. Den kompetente institution i den medlemsstat, hvis lovgivning er fastlagt til at skulle anvendes midlertidigt eller endeligt, underretter straks den pågældende person eller dennes arbejdsgiver herom. "

11. Efter artikel 19, stk. 2, indsættes følgende stykker:

"3. Når en institution anmodes om den ovennævnte attesting, foretager den en omhyggelig vurdering af de relevante forhold og sikrer, at de oplysninger, på grundlag af hvilke den attesterer, er korrekte.

4. Er det er nødvendigt for udøvelsen af lovgivende beføjelser på nationalt plan eller på EU-plan, udveksles der relevante oplysninger om rettigheder og forpligtelser i forbindelse med social sikring for de berørte personer direkte mellem de kompetente institutioner og arbejdstilsynene, indvandrings- eller skattemyndighederne i de berørte lande, og det kan omfatte behandling af personoplysninger til andre formål end udøvelse eller håndhævelse af rettigheder og forpligtelser i henhold til grundforordningen og nærværende forordning, navnlig med henblik på at sikre overholdelsen af de relevante retlige forpligtelser inden for lovgivning om beskæftigelse, sundhed og sikkerhed, indvandring og beskatning. De nærmere enkeltheder fastlægges ved afgørelse truffet af den administrative kommission.

5. De kompetente myndigheder er forpligtet til at afsætte specifikke og tilstrækkelige oplysninger til de berørte personer om behandlingen af deres personoplysninger i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (generel forordning om databeskyttelse)⁵³, som også fastsat i grundforordningens artikel 77, og skal overholde kravene i nærværende forordnings artikel 3, stk. 3."

12. Efter artikel 20 indsættes følgende som artikel 20a:

53

[To be inserted].

Beføjelser til at vedtage gennemførelsesretsakter

1. Kommissionen tillægges beføjelse til at vedtage gennemførelsesretsakter, der fastlægger den procedure, der skal følges for at sikre ensartede betingelser for anvendelsen af grundforordningens artikel 12 og 13. Ved disse retsakter etableres der en standardprocedure, herunder også tidsfrister for
 - udstedelsen, formatet og indholdet i forbindelse med et personbåret dokument, som bekræfter, hvilken lovgivning om social sikring der finder anvendelse for indehaveren
 - fastlæggelsen af de situationer, hvor dokumentet udstedes
 - de elementer, der skal undersøges inden dokumentets udstedelse
 - tilbagetrækningen af dokumentet, når dets nøjagtighed og gyldighed bestrides af den kompetente institution i beskæftigelsesmedlemsstaten.
2. Disse gennemførelsesretsakter vedtages efter undersøgelsesproceduren i artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011⁵⁴.
3. Kommissionen bistås af den administrative kommission, der er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011."
13. I afsnit III, kapitel 1, affattes overskriften således:

"Ydelser ved sygdom og moderskab og dermed ligestillede ydelser ved faderskab, ydelser ved plejebehov af ubegrænset varighed"
14. I slutningen af artikel 23 tilføjes følgende punktum:

"Denne bestemmelse finder tilsvarende anvendelse på ydelser ved plejebehov af ubegrænset varighed."
15. I artikel 24, stk. 3, ændres "og 26" til ", 26 og 35a".
16. I artikel 28, stk. 1, efter "i henhold til grundforordningens artikel 21, stk. 1", tilføjes "i overensstemmelse med artikel 35a".
17. I artikel 31 foretages følgende ændringer:
 - a) Titlen affattes således:

"Anvendelse af artikel 35b i grundforordningen"
 - b) I stk. 1 ændres "artikel 34" til "artikel 35b".
 - c) I stk. 2 ændres "artikel 34, stk. 2" til "artikel 35a, stk. 2".
18. I artikel 32 indsættes efter stk. 3 følgende som stk. 4:

"4. "Denne artikel finder tilsvarende anvendelse på ydelser ved plejebehov af ubegrænset varighed."
19. Artikel 43, stk. 3, andet afsnit, udgår.
20. Artikel 55, stk. 4, tredje afsnit, affattes således: "Institutionen i den medlemsstat, hvortil den arbejdsløse er rejst, forelægger relevante oplysninger hver måned om opfølgning for så vidt angår den arbejdsløses situation, bl.a. om vedkommende

54

EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13.

fortsat er tilmeldt arbejdsformidlingen, og om vedkommende overholder de kontrolprocedurer, der foranstalles."

21. I artikel 55, stk. 7, ændres "65a, stk. 3" til "artikel 64a og artikel 65a, stk. 3".
22. Efter artikel 55 indsættes følgende som artikel 55 a:

"Artikel 55 a

Forpligtelse, der påhviler arbejdsformidlingen i den medlemsstat, hvor den seneste forsikringsperiode er tilbagelagt

I den situation, der er omhandlet i grundforordningens artikel 61, stk. 2, sender institutionen i den medlemsstat, hvor den seneste forsikringsperiode er tilbagelagt, straks et dokument til den kompetente institution i den medlemsstat, hvor den tidligere forsikring er optjent, indeholdende: datoen for, hvornår den pågældende var blevet arbejdsløs, forsikringsperioden, beskæftigelsesperioden eller perioden med selvstændig virksomhed, der er tilbagelagt efter den pågældende stats lovgivning, de relevante omstændigheder i forbindelse med arbejdsløsheden, der kan berøre retten til ydelser, datoen for registreringen som arbejdsløs og dennes adresse."

23. I artikel 56 foretages følgende ændringer:
 - a) I stk. 1 ændres "artikel 65, stk. 2" til "artikel 65, stk. 4".
 - b) Stk. 3 udgår.
24. Afsnit IV, kapitel 1, overskriften, affattes således:

"KAPITEL I

Refusion af udgifter til ydelser i henhold til artikel 35, 35c og artikel 41 i grundforordningen"

25. Artikel 64, stk. 1, første led, affattes således:

" - indekset ($i = 1, 2, 3$ og 4) repræsenterer de fire alderskategorier, der anvendes ved beregningen af det faste beløb:

$i = 1$: personer under 65 år
 $i = 2$: personer på 65-74 år
 $i = 3$: personer på 75-84 år
 $i = 4$: personer på 85 år og derover."
26. Artikel 65 affattes således:

"Artikel 65

Indberetning af de gennemsnitlige årlige udgifter

1. Den gennemsnitlige årlige udgift pr. person i de forskellige alderskategorier for et bestemt år indberettes til revisionsudvalget senest ved udgangen af det andet år efter det år, som udgifterne vedrører.
2. De gennemsnitlige årlige udgifter, der indberettes efter stk. 1, offentliggøres hvert år i *Den Europæiske Unions Tidende* efter godkendelse af den administrative kommission.
3. Er en medlemsstat ikke i stand til at indberette de gennemsnitlige omkostninger for et bestemt år inden den frist, der er nævnt i stk. 1, anmoder den inden for samme frist om tilladelse hos den administrative kommission og revisionsudvalget til at

anvende de årlige gennemsnitlige udgifter for den pågældende medlemsstat som offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* i året forud for det bestemte år, hvor indberetningen er udestående. Medlemsstaten er, når den anmoder om en sådan tilladelse, forpligtet til at redegøre for, hvorfor den ikke er i stand til at indberette de årlige gennemsnitlige udgifter for det pågældende år. Godkender den administrative kommission, efter at have overvejet revisionsudvalgets udtalelse, medlemsstatens anmodning, offentliggøres de ovennævnte årlige gennemsnitlige udgifter igen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

4. Tilladelsen til fravigelse i stk. 3 gives ikke i flere på hinanden følgende år."

27. Artikel 70 udgår.

28. Artikel 73 affattes således:

"Artikel 73

Afregning af ydelser og bidrag, der uberettiget er ydet eller udbetalt i tilfælde af en foreløbig tilkendelse af ydelser eller en ændring af den gældende lovgivning med tilbagevirkende kraft

1. I tilfælde af en ændring af den gældende lovgivning med tilbagevirkende kraft, inklusive de situationer, der er omhandlet i gennemførelsesforordningens artikel 6, stk. 4 og 5, udarbejder den institution, som uberettiget har udbetalt kontantydelse, en oversigt over det udbetalte beløb senest tre måneder efter fastlæggelsen af, hvilken lovgivning der er gældende, eller udpegelsen af, hvilken institution der er ansvarlig for udbetalingen af ydelserne, og sender oversigten til den institution, der fastslås som kompetent med henblik på refusion.

Det samme gælder med hensyn til naturalydelse, der refunderes af den institution, der fastslået som kompetent i henhold til afsnit IV i gennemførelsesforordningen.

2. Den institution, der fastslås som kompetent til at betale kontantydelse, tilbageholder den del, som denne skal refundere til den institution, der ikke var kompetent, eller som kun var foreløbig kompetent, i de efterbetalinger af den tilsvarende ydelse, den skylder den pågældende person, og overfører straks det tilbageholdte beløb til sidstnævnte institution.

Hvis de uberettiget udbetalte ydelser overstiger efterbetalingsbeløbet, eller hvis der ikke findes nogen efterbetalinger, tilbageholder den institution, der fastslås som kompetent, dette beløb i løbende betalinger under iagttagelse af de betingelser og grænser, der er fastsat for en sådan modregning i henhold til den lovgivning, der gælder for institutionen, og overfører straks det tilbageholdte beløb til den institution, der har udbetalt kontantydelse foreløbigt.

3. Den institution, der uberettiget har modtaget bidrag fra en juridisk og/eller fysisk person, skal ikke betale de pågældende beløb tilbage til den person, der har indbetalt dem, før den har forespurgt hos den institution, der fastslås som kompetent, om den eventuelt har beløb til gode hos den pågældende person.

På anmodning af den institution, der fastslås som kompetent, fremsat senest tre måneder efter, at det er fastslået, hvilken lovgivning der finder anvendelse, overfører den institution, der har modtaget bidrag uberettiget, disse bidrag til den institution, der er fastslået som kompetent, for den periode, med henblik på en afklaring af situationen med hensyn til de bidrag, som den juridiske og/eller fysiske person skylder den. De overførte bidrag anses med tilbagevirkende kraft for at være blevet betalt til den institution, der fastslås som kompetent.

Hvis de foreløbigt betalte bidrag overstiger det beløb, som den juridiske og/eller fysiske person skylder den institution, der fastslås som kompetent, tilbagebetaler den institution, der har modtaget bidrag uberettiget, det overskydende beløb til den pågældende juridiske og/eller fysiske person.

4. Findes der frister i national lovgivning, er det ikke en gyldig grund til afslag på betaling af fordringer mellem institutioner i henhold til denne artikel.

5. Denne artikel finder ikke anvendelse på fordringer i forbindelse med perioder, der er mere end 60 måneder gamle på den dato, hvor en procedure indledes i overensstemmelse med nærværende forordnings artikel 5, stk. 2, eller artikel 6, stk. 3."

29. I artikel 75 tilføjes efter stk. 3 følgende som stk. 4:

"4. De oplysninger, der udveksles i overensstemmelse med denne afdeling, kan anvendes med henblik på vurdering og eksekution, herunder anvendelsen af retsbevarende foranstaltninger i forbindelse med en fordring, og kan desuden anvendes til vurdering og eksekutionsforanstaltninger i forbindelse med skatter og afgifter, der er omfattet af artikel 2 i direktiv 2010/24/EU om gensidig bistand ved inddrivelse af fordringer i forbindelse med skatter, afgifter og andre foranstaltninger⁵⁵. Vedrører en refusion af sociale sikringsbidrag en person, der er bosat eller opholder sig i en anden medlemsstat, underretter den medlemsstat, hvorfra refusionen skal finde sted, bopæls- eller opholdsmedlemsstaten om den forestående refusion uden forudgående anmodning."

30. I artikel 76 indsættes efter stk. 3 følgende som stk. 3a:

"3a. Stk. 3 kan under ingen omstændigheder fortolkes således, at det er muligt for en bistandssøgt instans i en medlemsstat at afslå at levere oplysninger, udelukkende fordi oplysningerne skal indhentes hos en bank, en anden finansiel institution, en forvalter eller en person, der handler som repræsentant eller betroet person, eller fordi oplysningerne vedrører en persons ejerskabsinteresser."

31. I artikel 77 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 2 affattes således:

"2. Anmodningen om meddelelse ledsages af en standardformular, der mindst indeholder følgende oplysninger:

a) navn, adresse og andre oplysninger, der er relevante for identifikationen af modtageren

b) formålet med meddelelsen og tidsfristen, inden for hvilken meddelelsen gives

c) en beskrivelse af det vedlagte dokument og den pågældende fordrings art og beløb

d) navn, adresse og andre kontaktoplysninger vedrørende:

i) det kontor, der har ansvaret for det vedlagte dokument og, hvis det ikke er det samme,

55

EUT L 84 af 31.3.2010, s. 4.

ii) det kontor, hvor der kan indhentes yderligere oplysninger om det meddelte dokument eller om mulighederne for at anfægte betalingspligten."

b) Efter stk. 3 indsættes følgende som stk. 4, 5 og 6:

"4. Den bistandssøgende instans anmoder kun om meddelelse i henhold til denne artikel, når den ikke kan give meddelelse efter reglerne for meddelelse af det pågældende dokument i dens medlemsstat, eller når en sådan meddelelse ville give anledning til uforholdsmæssigt store vanskeligheder.

5. Den bistandssøgte instans sørger for, at meddelelsen i den medlemsstat, hvori den bistandssøgte instans er beliggende, gives i overensstemmelse med de love og administrative bestemmelser og den administrative praksis, der gælder i den medlemsstat, hvori den bistandssøgte instans er beliggende.

6. Stk. 5 berører ikke andre typer meddelelser, der gives af en myndighed i den medlemsstat, hvori den bistandssøgende instans er beliggende, i overensstemmelse med de gældende regler i den pågældende medlemsstat.

En myndighed i den medlemsstat, hvori den bistandssøgende instans er beliggende, kan give meddelelse om dokumenter direkte med anbefalet brev eller elektronisk til en person på en anden medlemsstats geografiske område.

32. I artikel 78 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

"1. Efter anmodning fra den bistandssøgende instans inddriver den bistandssøgte instans fordringer, der er omhandlet i en akt, der hjemler ret til eksekution i den medlemsstat, hvori den bistandssøgende instans er beliggende. Anmodninger om inddrivelse ledsages af en ensartet akt, der hjemler ret til eksekution i den medlemsstat, hvori den bistandssøgte instans er beliggende."

b) I stk. 2 udgår litra b.

c) Stk. 3 affattes således:

"3. Inden den bistandssøgende instans fremsætter en anmodning om inddrivelse, iværksættes de inddrivelsesprocedurer, der kan indledes i den medlemsstat, hvori den bistandssøgende instans er beliggende, undtagen i følgende tilfælde:

a) hvis det er tydeligt, at der ikke er nogen aktiver til inddrivelse i den medlemsstat, hvori den bistandssøgende instans er beliggende, eller at sådanne procedurer ikke vil føre til betaling af hele fordringen, og den bistandssøgende instans ligger inde med specifikke oplysninger om, at den pågældende person har aktiver i den medlemsstat, hvori den bistandssøgte instans er beliggende,

b) hvis anvendelse af sådanne procedurer i den medlemsstat, hvori den bistandssøgende instans er beliggende, ville være uforholdsmæssigt vanskelig."

d) Følgende tilføjes som stk. 6:

"6. Anmodningen om inddrivelse af en fordring kan ledsages af andre dokumenter vedrørende fordringen, som er udstedt i den medlemsstat, hvori den bistandssøgende instans er beliggende."

33. Artikel 79 affattes således:

"Artikel 79

Det dokument, der hjemler ret til eksekution af fordringen

1. Den ensartede akt, der hjemler ret til eksekution i den medlemsstat, hvori den bistandssøgte instans er beliggende, afspejler det væsentlige indhold i den oprindelige akt, der hjemler ret til eksekution, og udgør det eneste grundlag for inddrivelsesforanstaltninger og retsbevarende foranstaltninger i den medlemsstat, hvori den bistandssøgte instans er beliggende. Den behøver ikke at anerkendes, suppleres eller erstattes af en tilsvarende akt i den pågældende medlemsstat.

2. Den ensartede akt, der hjemler ret til eksekution, skal indeholde:

a) navn, adresse og alle andre relevante oplysninger til identifikation af den pågældende fysiske eller juridiske person og/eller tredjemand, som er i besiddelse af dennes aktiver

b) navn, adresse og alle andre relevante oplysninger om det kontor, der har ansvaret for vurderingen af fordringen og, hvis det ikke er det samme, det kontor, hvor der kan indhentes yderligere oplysninger om fordringen eller mulighederne for at anfægte betalingspligten

c) oplysninger, der er relevante for identifikationen af det dokument, der hjemler ret til eksekution, udstedt i den medlemsstat, hvori den bistandssøgende instans er beliggende

d) en beskrivelse af fordringen, herunder dens art, den periode, som fordringen dækker, eventuelle datoer, der er relevante for eksekutionsprocessen, og fordringens størrelse, herunder hovedstol, renter, bøder, administrative sanktioner samt alle øvrige afgifter og skyldige beløb anført i valutaerne i de medlemsstater, hvori den bistandssøgende instans og den bistandssøgte instans er beliggende

e) det tidspunkt, hvor den bistandssøgende instans og/eller den bistandssøgte instans har underrettet modtageren om dokumentet

f) fra hvilket tidspunkt og i hvilken periode eksekution er mulig i henhold til de love, der er gældende i den medlemsstat, hvor den bistandssøgende instans er beliggende

g) andre relevante oplysninger."

34. I artikel 80 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1, andet punktum, affattes således:

"Med forbehold af artikel 85, stk. 1a), overfører den bistandssøgte instans hele det beløb, den har inddrevet, til den bistandssøgende instans.

b) Stk. 2, andet afsnit, affattes således:

Fra det tidspunkt, hvor anmodningen om inddrivelse blev modtaget, opkræver den bistandssøgte instans renter for sen betaling i overensstemmelse med de love og administrative bestemmelser, der gælder i den medlemsstat, hvor den bistandssøgte instans er beliggende."

35. I artikel 81 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1 affattes således:

"1. Såfremt en berørt person under inddrivelsesforretningen gør indsigelse mod fordringen, mod den oprindelige akt, der hjemler ret til eksekution i den medlemsstat, hvor den bistandssøgende instans er beliggende, mod den ensartede akt, der hjemler ret til eksekution i den medlemsstat, hvor den bistandssøgte instans er beliggende,

eller mod gyldigheden af en meddelelse, som er givet af en myndighed i de medlemsstater, hvor den bistandssøgende instans er beliggende, indbringes sagen af den pågældende person for de relevante myndigheder i den medlemsstat, hvor den bistandssøgende instans er beliggende, i overensstemmelse med de i denne medlemsstat gældende retsregler. Den bistandssøgende instans giver straks den bistandssøgte instans meddelelse herom. Endvidere kan den berørte person give den bistandssøgte instans meddelelse herom."

b) Stk. 3 affattes således:

"Når indsigelsen vedrører eksekutionsforanstaltninger, der er truffet i den medlemsstat, hvor den bistandssøgte instans er beliggende, eller gyldigheden af den meddelelse, som er givet af en myndighed i den medlemsstat, hvor den bistandssøgende instans er beliggende, indbringes sagen for den relevante myndighed i den pågældende medlemsstat i overensstemmelse med dennes love og retsfor skrifter."

c) Stk. 4 affattes således:

"4. Den bistandssøgende instans underretter straks den bistandssøgte instans om efterfølgende ændringer af anmodningen om inddrivelse eller tilbagetrækning heraf og oplyser om årsagerne til ændringerne eller tilbagetrækningen."

d) Følgende tilføjes som stk. 5

"5. Skyldes ændringen af anmodningen en afgørelse truffet af den i artikel 81, stk. 1, omhandlede myndighed, fremsender den bistandssøgende instans denne afgørelse sammen med en revideret ensartet akt, der hjemler ret til eksekution i den medlemsstat, hvor den bistandssøgte instans er beliggende. Den bistandssøgte instans træffer derefter yderligere inddrivelsesforanstaltninger på grundlag af den reviderede akt.

Inddrivelsesforanstaltninger eller retsbevarende foranstaltninger, som allerede er truffet på grundlag af den oprindelige ensartede akt, der hjemler ret til eksekution i den medlemsstat, hvor den bistandssøgte instans er beliggende, kan fortsættes på grundlag af den reviderede akt, medmindre ændringen af anmodningen skyldes, at den oprindelige akt, der hjemler ret til eksekution i den medlemsstat, hvor den bistandssøgende instans er beliggende, eller den oprindelige ensartede akt, der hjemler ret til eksekution i den medlemsstat, hvor den bistandssøgende instans er beliggende, er ugyldig.

Artikel 79 og 81 finder anvendelse på den reviderede akt."

36. Artikel 82, stk. 1, litra b), affattes således:

"b) at yde den af artikel 76-81 i gennemførelsesforordningen omfattede bistand, hvis den oprindelige anmodning efter artikel 76-78 i gennemførelsesforordningen vedrører fordringer, der er over fem år gamle at regne fra tidspunktet for fordringens forfaldsdato i den medlemsstat, hvor den bistandssøgende part er beliggende, frem til tidspunktet for den oprindelse fremsættelse af anmodning om bistand. Såfremt der imidlertid gøres indsigelse mod fordringen eller den oprindelige akt, der hjemler ret til eksekution i den medlemsstat, hvor den bistandssøgende instans beliggende, anses den femårige periode for at løbe fra det tidspunkt, hvor det fastslås, at der ikke længere kan gøres indsigelse mod fordringen eller den akt, der hjemler ret til eksekution.

Giver myndighederne i den medlemsstat, hvor den bistandssøgende instans er beliggende, desuden henstand eller mulighed for betaling i rater, løber den femårige tidsfrist fra det tidspunkt, hvor den samlede betalingsperiode er udløbet.

I disse tilfælde er den bistandssøgte instans dog ikke forpligtet til at yde bistand, som vedrører fordringer, der er over 10 år gamle, regnet fra tidspunktet for fordringens forfaldsdato i den medlemsstat, hvor den bistandssøgende instans beliggende.

37. Artikel 84 affattes således:

"Artikel 84

Retsbevarende foranstaltninger

1. På begrundet begæring af den bistandssøgende instans træffer den bistandssøgte instans retsbevarende foranstaltninger, hvis dette er tilladt efter dens nationale lovgivning og i henhold til den administrative praksis, for at sikre inddrivelse, hvis der gøres indsigelse mod en fordring eller den akt, der hjemler ret til eksekution i den medlemsstat, hvor den bistandssøgende instans er beliggende, på det tidspunkt, hvor anmodningen foretages, eller hvis fordringen endnu ikke er omhandlet i en akt, der hjemler ret til eksekution i den medlemsstat, hvor den bistandssøgende part er beliggende, for så vidt som retsbevarende foranstaltninger også er mulige i en lignende situation i henhold til national lovgivning og administrativ praksis i den medlemsstat, hvor den bistandssøgende part er beliggende.

Det dokument, der udfærdiges med henblik på at hjemle ret til retsbevarende foranstaltninger i medlemsstat, hvor den bistandssøgende part er beliggende, og vedrørende en eventuel fordring, for hvilken der er anmodet om gensidig bistand, vedhæftes anmodningen om retsbevarende foranstaltninger i den medlemsstat, hvor den bistandssøgte part er beliggende. Dette dokument behøver ikke at anerkendes, suppleres eller erstattes af en tilsvarende akt i den medlemsstat, hvor den bistandssøgte part er beliggende.

2. Anmodningen om retsbevarende foranstaltninger kan ledsages af andre dokumenter i relation til fordringen, som er udstedt i den medlemsstat, hvori den bistandssøgende instans er beliggende.

3. Med henblik på gennemførelsen af stk. 1 finder bestemmelserne og procedurerne i gennemførelsesforordningens artikel 78, 79, 81 og 82 tilsvarende anvendelse."

38. I artikel 85 indsættes efter stk. 1 følgende som stk. 1a:

"1a. Hvis omkostningerne i forbindelse med inddrivelse ikke kan inddrives fra debitor i tilgift til fordringens beløb, fratrækkes de enten det beløb, som kan inddrives, eller, hvis dette ikke er muligt, refunderes af den bistandssøgende instans. Den bistandssøgende og den bistandssøgte instans kan aftale særlige godtgørelsesregler i forbindelse med denne sag eller kan aftale at give afkald på godtgørelse af sådanne udgifter."

39. Efter artikel 85 indsættes følgende artikel 85a:

"Artikel 85a

Tilstedeværelse i administrative kontorer og deltagelse i administrative undersøgelser

1. Efter aftale mellem den bistandssøgende og den bistandssøgte instans og i overensstemmelse med de regler, der er fastsat af den bistandssøgte instans, kan

embedsmænd med bemyndigelse fra den bistandssøgende instans med henblik på at fremme gensidig bistand som omhandlet i denne afdeling:

a) være til stede i de kontorer, hvor de administrative myndigheder i den medlemsstat, hvor den bistandssøgte instans er beliggende, udfører deres opgaver

b) være til stede under de administrative undersøgelser, der finder sted på det geografiske område for den medlemsstat, hvor den bistandssøgte instans er beliggende

c) bistå de kompetente embedsmænd i den medlemsstat, hvor den bistandssøgte instans er beliggende, under en retssag i den pågældende medlemsstat.

2. For så vidt det er tilladt i henhold til den gældende lovgivning i den medlemsstat, hvor den bistandssøgte instans er beliggende, kan det fastsættes i den i stk. 1, litra b), omhandlede aftale, at embedsmænd fra den medlemsstat, hvor den bistandssøgende instans er beliggende, kan interviewe enkeltpersoner og gennemgå sagsakter.

3. Embedsmænd med bemyndigelse fra den bistandssøgende instans, som gør brug af mulighederne i stk. 1 og 2, skal til enhver tid kunne fremvise en skriftlig bemyndigelse med angivelse af deres identitet og deres officielle mandat."

40. I artikel 87 foretages følgende ændringer:

a) I stk. 4 ændres henvisningen "artikel 34" til "artikel 1, litra vb)"

b) I slutningen af stk. 6 tilføjes følgende punktum:

"Gør den institution, som var blevet anmodet om at udføre kontrollen, imidlertid også brug af konstateringerne for tilkendelse af ydelser til den pågældende person i henhold til den lovgivning, som den anvender, kræver den ikke refusion af de udgifter, der er omhandlet i det foregående punktum."

41. Artikel 89, stk. 3, udgår.

42. Artikel 92 udgår.

43. I artikel 93 ændres "Artikel 87" til "Artikel 87-87b".

44. Følgende artikel 94a indsættes:

"Artikel 94 a

Overgangsbestemmelse vedrørende ydelser ved arbejdsløshed

Indtil ikrafttrædelsen af forordning (EU) XXX finder artikel 56 og 70 i den udgave af gennemførelsesforordningen, der var gældende før den [datoen for ikrafttrædelsen af forordning (EU) xxxx] fortsat anvendelse på ydelser ved arbejdsløshed, der er tilkendt de personer, der var blevet arbejdsløse før denne dato."

45. I artikel 96 foretages følgende ændringer:

a) Stk. 1, andet punktum, affattes således:

"Forordning (EØF) nr. 574/72, med undtagelse af artikel 107, forbliver dog i kraft, og dens retsvirkninger bevares med henblik på:

b) Efter stk. 1 indsættes der et nyt stykke 1a:

"1a. I forbindelse med den i stk. 1 nævnte lovgivning, er reglerne for omregning af valuta underlagt nærværende forordnings artikel 90."

Artikel 3

Denne forordning træder i kraft den første dag efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, den .

På Europa-Parlamentets vegne

På Rådets vegne

Formand

Formand